

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1208

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
224. — Ordin privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2015 pentru aprobarea contractelor- cadru de furnizare a energiei electrice la clienții casnici și noncasnici ai furnizorilor de ultimă instanță, a condițiilor generale pentru furnizarea energiei electrice la clienții finali ai furnizorilor de ultimă instanță, a modelului facturii de energie electrică și a modelului convenției de consum energie electrică, utilizate de furnizorii de ultimă instanță	2–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 22 din 14 septembrie 2020 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	9–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
1.212. — Decizie pentru aprobarea Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații	16–28
REPUBLICĂRI	
Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri	29–31

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2015 pentru aprobarea contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice la clienții casnici și noncasnici ai furnizorilor de ultimă instanță, a condițiilor generale pentru furnizarea energiei electrice la clienții finali ai furnizorilor de ultimă instanță, a modelului facturii de energie electrică și a modelului convenției de consum energie electrică, utilizate de furnizorii de ultimă instanță

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (4), art. 53, art. 55 alin. (1), art. 56 alin. (1) și art. 62 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile art. 11 din Legea privind eficiența energetică nr. 121/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și art. 9 alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2015 pentru aprobarea contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice la clienții casnici și noncasnici ai furnizorilor de ultimă instanță, a condițiilor generale pentru furnizarea energiei electrice la clienții finali ai furnizorilor de ultimă instanță, a modelului facturii de energie electrică și a modelului convenției de consum energie electrică, utilizate de furnizorii de ultimă instanță, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 24 iunie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe baza contractului-cadru prevăzut la alin. (1), furnizorii de ultimă instanță încheie contractele de furnizare a energiei electrice cu clienții casnici, inclusiv cu clienții casnici preluați pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă.”

2. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe baza contractului-cadru prevăzut la alin. (1), furnizorii de ultimă instanță încheie contractele de furnizare a energiei electrice cu:

- a) clienții noncasnici care beneficiază de serviciu universal;
- b) clienții noncasnici preluați pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă.”

3. Anexa nr. 1 se modifică după cum urmează:

a) La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Contractul intră în vigoare la data de și este valabil pe perioadă nedeterminată/până la data de, în condițiile din oferta pentru serviciul universal comunicată de FUI/în condițiile aplicabile clienților preluați pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă.”

b) Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Facturarea energiei electrice active consumate la locurile de consum care fac obiectul contractului, pe [nivel de tensiune], se face la:

Prețul din oferta de serviciu universal comunicată de către FUI

Prețul final de ultimă instanță (se aplică în cazul clienților casnici preluați de către FUI pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă)

(2) Prețul final de ultimă instanță se aplică de la data preluării de către FUI până la data de sfârșit al celei de-a doua luni ulterioare celei de preluare sau până la data intrării în vigoare a unui nou contract de furnizare, oricare intervine prima.

(3) Prețul din oferta de serviciu universal comunicată de către FUI se aplică pentru perioada prevăzută în oferta comunicată de către FUI.

(4) Prețul din oferta de serviciu universal comunicată de către FUI include costul unitar al energiei electrice achiziționate (inclusiv tariful de transport componenta de injecție a energiei electrice în rețea TG), costul unitar al activității de furnizare, costul participării pe piețele centralizate, profitul, tariful de transport componenta de extragere a energiei electrice din rețea (TL), tariful pentru serviciul de sistem și tariful pentru serviciul de distribuție aferent nivelului de tensiune. Prețul nu include TVA, accize, contravaloarea certificatelor verzi și contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

(5) Prețul final de ultimă instanță include prețul de ultimă instanță stabilit conform reglementărilor în vigoare la care se adaugă tariful de transport componenta de extragere a energiei electrice din rețea (TL), tariful pentru serviciul de sistem și tariful pentru serviciul de distribuție aferent nivelului de tensiune. Prețul nu include TVA, accize, contravaloarea certificatelor verzi și contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

(6) Cu cel puțin 30 de zile anterior datei de încetare a valabilității prețului (preț în vigoare pentru serviciul universal sau prețul final de ultimă instanță în cazul clienților preluați), prevăzută la alin. (2) sau, după caz, la alin. (3), FUI transmite clientului noua ofertă pentru serviciul universal sau în cazul clienților preluați o ofertă pentru serviciul universal, care se va aplica automat, fără a fi necesară încheierea unui act adițional.

(7) În cazul în care clientul nu acceptă oferta transmisă de FUI, prevăzută la alin. (6), acesta are dreptul de a denunța unilateral contractul. Notificarea de denunțare unilaterală se transmite de client conform prevederilor contractuale astfel încât să producă efecte de la data de încetare a valabilității prețului din contract. În caz contrar, denunțarea unilaterală a contractului produce efecte de la data la care se respectă termenul de denunțare unilaterală prevăzut în contract, până la data încetării contractului fiind aplicabilă oferta comunicată de FUI.

(8) În cazul în care FUI nu notifică noua ofertă pentru serviciul universal în termenul prevăzut la alin. (6), plătește clientului compensații în conformitate cu prevederile

Standardului de performanță pentru activitatea de furnizare a energiei electrice. Compensițiile se plătesc începând cu a 29-a zi anterioară datei de încetare a valabilității prețului, până la data transmiterii ofertei pentru serviciul universal, dar nu mai mult de data de încetare a valabilității prețului aplicat.

(9) Energia electrică reactivă se facturează conform dispozițiilor legale în vigoare.”

c) Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Factura pentru energia electrică consumată se emite de către FUI pentru fiecare perioadă de facturare, (număr de luni, nu mai mult de 3 luni), în intervalul de timp

(2) În cazul în care facturarea energiei electrice active consumate la locurile de consum care fac obiectul contractului se face la prețul final de ultimă instanță, perioada de facturare este de 1 lună.”

d) La articolul 7, alineatul (3) se abrogă.

e) Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Niciuna dintre părți nu poate cesiona, parțial sau total, drepturile și obligațiile ce decurg din acest contract fără acordul celeilalte părți.”

4. Anexa nr. 2 se modifică după cum urmează:

a) La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Contractul intră în vigoare la data de și este valabil pe perioadă nedeterminată/până la data de, în condițiile din oferta pentru serviciul universal comunicată de FUI/în condițiile aplicabile clienților preluați pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă.”

b) Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Facturarea energiei electrice active consumate la locurile de consum care fac obiectul contractului, pe [nivel de tensiune], se face la:

☐ Prețul din oferta de serviciu universal comunicată de către FUI	☐ Prețul final de ultimă instanță (se aplică în cazul clienților noncasnici preluați de către FUI pentru că nu au asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă)
--	--

(2) Prețul din oferta de serviciu universal comunicată de către FUI se aplică în perioada prevăzută în oferta comunicată de către FUI.

(3) Prețul de ultimă instanță se aplică de la data preluării până la data încetării prezentului contract.

(4) Prețul din oferta de serviciu universal comunicată de către FUI include costul unitar al energiei electrice achiziționate (inclusiv tariful de transport componenta de injecție a energiei electrice în rețea TG), costul unitar al activității de furnizare, costul unitar al participării pe piețele contralizate, profitul, tariful de transport componenta de extragere a energiei electrice din rețea (TL), tariful pentru serviciul de sistem și tariful pentru serviciul de distribuție aferent nivelului de tensiune. Prețul nu include TVA, accize, contravaloarea certificatelor verzi și contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

(5) Prețul final de ultimă instanță include prețul de ultimă instanță stabilit conform reglementărilor în vigoare la care se adaugă tariful de transport componenta de extragere a energiei electrice din rețea (TL), tariful pentru serviciul de sistem și tariful

pentru serviciul de distribuție aferent nivelului de tensiune. Prețul nu include TVA, accize, contravaloarea certificatelor verzi și contribuția pentru cogenerarea de înaltă eficiență.

(6) Cu cel puțin 30 de zile anterior datei de încetare a valabilității prețului în vigoare pentru serviciul universal, prevăzută la alin. (2), FUI transmite clientului noua ofertă pentru serviciul universal, care se va aplica automat, fără a fi necesară încheierea unui act adițional.

(7) În cazul în care clientul nu acceptă oferta transmisă de FUI, prevăzută la alin. (6), acesta are dreptul de a denunța unilateral contractul. Notificarea de denunțare unilaterală se transmite conform prevederilor contractuale astfel încât să producă efecte de la data de încetare a valabilității prețului din contract. În caz contrar, denunțarea unilaterală a contractului produce efecte de la data la care se respectă termenul de denunțare unilaterală prevăzut în contract, până la data încetării contractului fiind aplicabilă oferta comunicată de FUI.

(8) În cazul în care FUI nu notifică noua ofertă pentru serviciul universal în termenul prevăzut la alin. (6), plătește clientului compensații în conformitate cu prevederile Standardului de performanță pentru activitatea de furnizare a energiei electrice. Compensițiile se plătesc începând cu a 29-a zi anterioară datei de încetare a valabilității prețului, până la data transmiterii noii oferte pentru serviciul universal, dar nu mai mult de data de încetare a valabilității prețului.

(9) Energia electrică reactivă se facturează conform dispozițiilor legale în vigoare.”

c) Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Factura pentru energia electrică consumată se emite de către FUI pentru fiecare perioadă de facturare, (număr de luni, nu mai mult de 3 luni), în intervalul de timp

(2) În cazul în care facturarea energiei electrice active consumate la locurile de consum care fac obiectul contractului se face la prețul final de ultimă instanță, perioada de facturare este de 1 lună.”

d) Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Niciuna dintre părți nu poate cesiona, parțial sau total, drepturile și obligațiile ce decurg din acest contract fără acordul celeilalte părți.”

5. Anexa nr. 4 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică inclusiv în cazul contractelor de furnizare a energiei electrice în vigoare, încheiate în baza contractelor-cadru aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 88/2015 pentru aprobarea contractelor-cadru de furnizare a energiei electrice la clienții casnici și noncasnici ai furnizorilor de ultimă instanță, a condițiilor generale pentru furnizarea energiei electrice la clienții finali ai furnizorilor de ultimă instanță, a modelului facturii de energie electrică și a modelului convenției de consum energie electrică, utilizate de furnizorii de ultimă instanță, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Furnizorii de ultimă instanță duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 9 decembrie 2020.

Nr. 224.

CONDIȚII GENERALE

pentru furnizarea energiei electrice la clienții finali ai furnizorilor de ultimă instanță

1. Obiect

Condițiile generale pentru furnizarea energiei electrice la clienții finali ai furnizorilor de ultimă instanță (CGF-FUI) completează prevederile contractului de furnizare a energiei electrice (contractul), încheiat de către clientul final (client) cu furnizorul de ultimă instanță (FUI), fiind parte integrantă din acesta, stabilind cadrul general aplicabil în relațiile dintre client, care are și calitatea de utilizator al rețelei electrice, Societatea, în calitate de furnizor de ultimă instanță desemnat de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), și, în calitate de operator de rețea/operator de măsurare (OR), în vederea asigurării alimentării cu energie electrică a locurilor de consum ale clientului, pentru care FUI prestează activitatea de furnizare a energiei electrice pe baza contractului și care sunt racordate la rețeaua electrică a OR.

2. Dispoziții generale

(1) FUI publică pe pagina proprie de internet forma actualizată a CGF-FUI și o pune în mod gratuit la dispoziția clientului, la cererea acestuia, prin unul dintre următoarele mijloace, dar fără a se limita la acestea: fax, e-mail, direct sau prin servicii poștale/de curierat, conform solicitării clientului.

(2) În cuprinsul CGF-FUI, termenul client se referă la:

- a) clientul casnic al FUI;
- b) clientul noncasnic al FUI, beneficiar de serviciu universal;
- c) clientul casnic sau noncasnic preluat de FUI pentru că nu are asigurată furnizarea energiei electrice din nicio altă sursă;
- d) clientul persoană fizică sau juridică care deține unități de producere a energiei electrice din resurse regenerabile cu puterea instalată de cel mult 100 kW pe loc de consum, din portofoliul FUI.

În cazul prevederilor care sunt aplicabile numai clienților casnici se utilizează sintagma „client casnic”, în cazul prevederilor care sunt aplicabile numai clienților noncasnici se utilizează sintagma „client noncasnic”, iar în cazul prevederilor care se adresează clienților prevăzuți la lit. d) se utilizează sintagma „prosumator”.

(3) În cazul aplicării unei/unor clauze din contract (inclusiv dintre cele prevăzute în CGF-FUI) care conțin referiri la reglementări/acte normative aplicabile, FUI informează clientul, la cererea acestuia, referitor la denumirea reglementărilor/actelor normative în cauză, precum și la conținutul aplicabil.

3. Notificări/Solicitări/Comunicări

(1) Orice notificare/solicitare/comunicare din partea clientului către FUI se transmite utilizând una dintre următoarele modalități:

- a) prin servicii poștale/de curierat, pe adresa
- b) în scris, la sediul FUI din
- c) prin e-mail, la adresa
- d) prin fax, la numărul
- e) prin intermediul altor mijloace (se detaliază de către FUI).

(2) Informațiile comerciale legate de activitatea de furnizare a energiei electrice prestată de către FUI pot fi obținute de către client:

- a) la numărul de telefon
- b) accesând pagina de internet a FUI www.....ro;
- c) prin intermediul altor mijloace (se detaliază de către FUI.).

(3) Indexul autocitit al contorului se comunică de către client:

- a) prin telefon
- b) prin e-mail
- c) prin intermediul altor mijloace (se detaliază de către FUI.).

(4) Sesizările referitoare la deranjamente/întreruperi în alimentarea cu energie electrică se comunică de către client prin oricare dintre modalitățile puse la dispoziție, înscrise pe factura emisă de FUI.

(5) Orice notificare/solicitare/comunicare din partea FUI către client se comunică prin oricare dintre modalitățile convenite de părți prin contract sau comunicate ulterior de client, în cazul modificării acestora.

4. Condiții contractuale de furnizare

4.1. Prețuri

(1) Valorile prețurilor aplicate de FUI clienților din portofoliul propriu sunt stabilite în conformitate cu reglementările aplicabile.

(2) Valorile prețurilor aplicate de FUI pot fi consultate la punctul unic de contact, în centrele de informare regională/locală sau accesând pagina de internet a FUI, www.....ro, secțiunea

(3) Schimbarea prețului aplicat se notifică clientului conform prevederilor contractuale.

(4) În cazul în care clientul acceptă prețul propus de FUI, acesta se aplică fără a fi necesară încheierea unui act adițional la contract.

4.2. Facturare și condiții de plată

(1) Contravaloarea consumului de energie electrică activă din factura emisă de către FUI, în temeiul contractului, se calculează pe baza prețului din oferta pentru serviciu universal/prețului final de ultimă instanță stabilit prin contract.

(2) Factura pentru energia electrică activă consumată de client se emite de către FUI pentru fiecare perioadă de facturare stabilită conform contractului. Orice modificare a perioadei de facturare se face prin act adițional la contract.

(3) Factura pentru energia electrică activă consumată de client se emite de către FUI în intervalul de timp stabilit prin contract. Orice modificare a intervalului de timp în care se emite factura se comunică în prealabil clientului de către FUI, fără a fi necesară încheierea unui act adițional la contract.

(4) Factura se emite de către FUI pe baza consumului de energie electrică activă măsurat (prin citirea indexului contorului de către reprezentantul OR). Pentru perioadele de facturare în care nu se citește indexul contorului de către reprezentantul OR, factura se emite pe baza consumului de energie electrică activă determinat conform prevederilor contractului. Regularizarea consumului de energie electrică activă este inclusă în prima factură emisă după citirea indexului contorului.

(5) Energia electrică reactivă se facturează clientului casnic pentru locurile de consum cu putere maximă aprobată mai mare de 30 kW și clientului noncasnic, conform reglementărilor aplicabile.

(6) Factura emisă de FUI se transmite clientului în conformitate cu prevederile contractuale. Orice modificare a modalității de comunicare a facturilor se notifică FUI de către client, fără a fi necesară încheierea unui act adițional la contract.

(7) Factura emisă de FUI în temeiul contractului se achită de către client până la data scadenței, stabilită prin contract și menționată pe factură. Plata se consideră efectuată la data înregistrării acesteia în extrasul de cont al FUI.

(8) Plata facturii se poate face prin oricare dintre modalitățile de plată puse la dispoziție de către FUI, comunicate prin intermediul facturii.

(9) Factura emisă de FUI poate fi contestată de către client în termen de 30 de zile de la data emiterii. Contestățiile vor fi soluționate de FUI în termenele și condițiile prevăzute de reglementările în vigoare.

(10) În cazul prosumatorului, FUI include în factură, în conformitate cu reglementările aplicabile, contravaloarea energiei electrice produse și livrate în rețea și realizează regularizarea între valoarea energiei electrice livrate în rețea și valoarea energiei electrice consumate din rețea de către acesta.

4.3. Răspunderea contractuală

(1) În cazul în care clientul achită factura emisă de FUI în termen de 30 de zile de la data scadenței, acesta nu datorează dobânzi penalizatoare.

(2) Neachitarea facturii de către client în termen de 30 de zile de la data scadenței conduce la facturarea de către FUI și plata de către client a unor dobânzi penalizatoare, care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, stabilit conform prevederilor actelor normative aplicabile;

b) sunt datorate începând cu prima zi după data scadenței și până în ziua plății (exclusiv);

c) valoarea lor nu poate depăși valoarea facturii.

(3) Dacă sumele datorate de client nu au fost achitate în termen de 30 de zile de la data scadenței și valoarea facturată nu a fost contestată de client în acest termen, după împlinirea termenului de 30 de zile FUI poate lua, succesiv, următoarele măsuri:

a) transmite clientului preavizul de deconectare, în conformitate cu prevederile pct. 7 alin. (2);

b) solicită OR întreruperea alimentării cu energie electrică a locului/locurilor de consum care face/fac obiectul contractului, conform preavizului de deconectare.

(4) În cazul în care clientul plătește integral sumele datorate până la data-limită prevăzută în preavizul de deconectare, comunică FUI în format electronic/letric, utilizând modalitățile de comunicare puse la dispoziție de acesta, documentul prin care face dovada plății, cel mai târziu în ziua lucrătoare următoare celei în care a efectuat plata.

(5) În cazul în care clientul nu efectuează plata integrală a sumelor datorate în termen de 15 zile de la data menționată în preavizul de deconectare ca fiind data întreruperii alimentării cu energie electrică, FUI are dreptul să rezilieze contractul, sumele datorate de client urmând a fi recuperate de către FUI conform dispozițiilor legale în vigoare.

(6) Nerespectarea de către client a obligațiilor de plată prevăzute în contract atrage următoarele consecințe:

a) plata unor dobânzi penalizatoare;

b) obligația acestuia de a constitui garanții financiare în favoarea FUI conform reglementărilor aplicabile;

c) întreruperea alimentării cu energie electrică;

d) rezilierea contractului.

(7) Modificarea clauzelor din contract la inițiativa FUI se poate face numai conform prevederilor actelor normative aplicabile, cu notificarea clientului cu cel puțin 30 de zile înainte de data la care modificările ar urma să intre în vigoare.

(8) În cazul modificării clauzelor din contract la inițiativa FUI, acesta transmite clientului, împreună cu actul adițional la contract, și o notificare prin care informează cu privire la aceste modificări și cu privire la dreptul clientului de a denunța unilateral contractul sau de a refuza semnarea actului adițional la acesta, în cazul în care nu este de acord cu propunerea de modificare a clauzelor. Modificările se consideră acceptate de către client în cazul în care acesta nu comunică, în termen de 30 zile de la notificarea transmisă de FUI, denunțarea unilaterală a contractului sau refuzul semnării actului adițional la acesta.

4.4. Încetarea contractului

(1) Contractul încetează în oricare dintre următoarele situații:

a) la încetarea perioadei de valabilitate a contractului;

b) prin acordul de voință al părților contractante;

c) prin denunțarea unilaterală de către client, cu notificare transmisă FUI cu cel puțin 21 de zile înainte, cu respectarea clauzelor contractuale;

d) prin reziliere de către una dintre părțile contractante, conform prevederilor contractuale;

e) la pierderea calității de FUI a vânzătorului, cu excepția situațiilor prevăzute în reglementările aplicabile;

f) clientul noncasnic nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de legislația în vigoare pentru a beneficia de serviciu universal

sau nu răspunde solicitării FUI de a transmite documentele necesare în scopul confirmării îndeplinirii condițiilor pentru a beneficia de serviciu universal;

g) în cazul în care FUI nu își îndeplinește obligațiile privind termenul de transmitere a ofertei pentru serviciu universal, stabilite în contract. În acest caz, contractul încetează la data încetării valabilității prețului aplicat dacă părțile nu convin altfel,

FUI având obligația informării OR și a clientului cu privire la încetarea contractului.

(2) Cu minimum 30 de zile înainte de sfârșitul perioadei de valabilitate a contractului, FUI notifică clientului data încetării acestuia.

(3) Contractul poate fi reziliat de client, cu notificarea FUI cu cel puțin 15 zile înainte de încetare, în următoarele situații:

a) asupra FUI s-a declanșat procedura de suspendare sau retragere a licenței pentru activitatea de furnizare a energiei electrice sau procesul de revocare a deciziei de desemnare în această calitate;

b) contractul nu respectă prevederile actelor normative aplicabile;

c) FUI nu își îndeplinește obligațiile privind termenul de transmitere a ofertei pentru serviciu universal, stabilite în contract.

(4) Contractul poate fi reziliat de FUI în următoarele situații:

a) sustragerea de energie electrică de către client, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă;

b) neplata de către client a facturilor emise conform contractului, la termenele și în condițiile prevăzute în contract, după parcurgerea etapei de comunicare a preavizului de deconectare;

c) neconstituirea de către client a garanțiilor financiare conform reglementărilor aplicabile, după parcurgerea etapei de întrerupere a alimentării cu energie electrică;

d) refuzul clientului de modificare a contractului pentru actualizarea acestuia conform reglementărilor aplicabile, comunicat FUI de către client prin oricare dintre modalitățile prevăzute în contract;

e) încetarea dreptului de folosință al clientului asupra locului/locurilor de consum care face/fac obiectul contractului;

f) după 3 luni de la finalul perioadei de sistare temporară a furnizării energiei electrice la locul/locurile de consum care face/fac obiectul contractului solicitată de client și dacă, până la finalul perioadei, clientul nu a comunicat FUI solicitarea de reluare a alimentării cu energie electrică sau de prelungire a sistării temporare pentru o nouă perioadă;

g) alte situații prevăzute de actele normative aplicabile.

(5) În situația prevăzută la alin. (4) lit. a), contractul încetează la data constatării faptei prin hotărâre judecătorească definitivă.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (4) lit. b)—g), rezilierea se face cu o notificare de reziliere de minimum 15 zile și doar dacă, în această perioadă, clientul nu a remediat cauzele care au stat la baza notificării de reziliere.

(7) În termen de maximum 42 de zile de la încetarea contractului, FUI are obligația de a comunica clientului factura cu decontul final. În cazul în care clientul nu a asigurat reprezentantului OR accesul pentru citirea contorului la încetarea contractului, FUI are obligația de a comunica clientului factura pentru ultimul consum estimat. Clientul are obligația să plătească contravaloarea acestei facturi până la data scadenței.

(8) După încetarea contractului, factura de regularizare a contravalorii certificatelor verzi se comunică de către FUI clientului în termenele și condițiile prevăzute de actele normative aplicabile.

(9) Dacă la încetarea contractului FUI datorează clientului sume rezultate din derularea contractului, acestea se returnează clientului de către FUI în condițiile stabilite prin contract, în termen de maximum 15 zile de la emiterea facturii prevăzute la alin. (7). În cazul în care suma nu a putut fi returnată clientului în condițiile prevăzute în contract din cauze neimputabile FUI (cont greșit, clientul nu s-a prezentat pentru ridicare etc.), FUI

returnează clientului suma datorată în cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii unei cereri din partea clientului, cerere care conține și datele necesare restituirii sumei datorate.

4.5. Sistarea temporară a furnizării energiei electrice

(1) Clientul poate conveni cu FUI sistarea temporară a furnizării energiei electrice, fără încetarea contractului, pentru o perioadă determinată de minimum o lună și de maximum 12 luni, cu posibilitatea prelungirii acesteia.

(2) Pentru sistarea temporară a furnizării energiei electrice, clientul comunică FUI o solicitare în scris, cu minimum 10 zile lucrătoare înainte de începutul perioadei de sistare solicitate.

(3) Cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de sfârșitul perioadei de sistare solicitate, clientul trebuie să comunice FUI solicitarea de reluare a alimentării cu energie electrică sau de prelungire a sistării temporare pentru o nouă perioadă.

(4) În lipsa solicitării prevăzute la alin. (3), perioada de sistare se prelungește automat până la primirea acesteia, dar nu mai mult de 3 luni, după care FUI poate rezilia contractul în condițiile prevăzute la subpct. 4.4 alin. (6).

(5) Clientul care a solicitat sistarea temporară a furnizării energiei electrice plătește FUI contravaloarea lucrărilor de întrerupere a alimentării cu energie electrică efectuate în acest scop de către OR.

(6) Pe perioada de sistare, clientul nu are obligații de plată aferente activității de furnizare a energiei electrice.

5. Taxe și impozite

(1) În factura emisă clientului de către FUI conform contractului, suplimentar față de contravaloarea consumului de energie electrică, se adaugă și contravaloarea certificatelor verzi, a contribuției pentru cogenerare de înaltă eficiență, a accizei, a TVA, precum și a altor taxe și impozite prezente sau viitoare, stabilite în conformitate cu prevederile actelor normative aplicabile.

(2) În cazul apariției unui act normativ de modificare a valorii taxelor/impozitelor prevăzute la alin. (1), noile valori se aplică în factură de la data intrării lor în vigoare, cu notificarea clientului de către FUI prin intermediul facturii.

(3) La data intrării în vigoare a prevederilor legale ce instituie o nouă taxă/un nou impozit, respectiv la data abrogării prevederilor legale ce instituie o taxă existentă/un impozit existent, modificarea se reflectă în factura de la aceeași dată, cu notificarea clientului de către FUI prin intermediul facturii.

6. Drepturi și obligații

6.1. Drepturile clientului:

(1) să solicite FUI modificarea și/sau completarea prin acte adiționale a contractului, atunci când apar elemente noi care necesită modificarea ori completarea prin act adițional a unor clauze din contract;

(2) să solicite FUI modificarea adresei de corespondență și/sau a modalității de comunicare pentru primirea facturilor, precum și a notificărilor/solicitărilor/comunicărilor;

(3) să beneficieze de mai multe modalități de plată a facturii, puse la dispoziție de FUI, și să utilizeze oricare dintre aceste modalități de plată. Sistemele de plată anticipată trebuie să fie echitabile și să reflecte în mod adecvat consumul probabil;

(4) să solicite FUI modificarea cantităților de energie electrică prevăzute în Convenția de consum încheiată, oricând consideră că acestea nu mai corespund consumului actual, cu condiția ca noile cantități să fie comunicate FUI cu cel puțin 20 de zile înainte de începerea perioadei de facturare la care se referă. Noua convenție de consum se consideră încheiată numai după agrearea cantităților și semnarea acesteia de către părți;

(5) să solicite FUI și să primească de la acesta, în mod gratuit, informații privind conținutul facturilor de energie electrică;

(6) să beneficieze de serviciul universal în condițiile prevăzute de reglementările aplicabile, dacă este client casnic, sau dacă solicită și face dovada îndeplinirii cerințelor specifice prevăzute de actele normative aplicabile, dacă este client noncasnic;

(7) să schimbe furnizorul de energie electrică în condițiile prevăzute de reglementările aplicabile;

(8) să solicite facturarea pe baza indexului autocitit și/sau a cantităților de energie electrică din convenția de consum;

(9) să beneficieze, la cerere, de facilitățile specifice prevăzute de actele normative aplicabile, dacă se încadrează în categoria clienților vulnerabili;

(10) să solicite FUI eșalonarea la plată a sumelor datorate, în termen de 30 de zile de la emiterea facturii;

(11) să beneficieze de plata în mai multe rate a contravalorii consumului de energie electrică recalculat ca urmare a înregistrării unui consum măsurat mai mic decât cel real, în cazul în care recalcularea nu a fost efectuată din culpa sa;

(12) să solicite FUI datele de consum proprii;

(13) să supună soluționării ANRE plângerile rezultate între părți din derularea contractului, conform reglementărilor ANRE;

(14) să i se restituie garanția financiară constituită la dispoziția FUI, conform prevederilor procedurii specifice, aprobată prin ordin al președintelui ANRE;

(15) să primească despăgubiri/compensații în conformitate cu reglementările în vigoare.

6.2. Obligațiile clientului:

(1) să comunice în scris FUI orice modificare a elementelor care au stat la baza încheierii contractului, în termen de 30 de zile de la modificare;

(2) să achite integral și la termen facturile emise de FUI în baza contractului, inclusiv factura cu decontul final de regularizare a obligațiilor de plată, factura de regularizare a contravalorii certificatelor verzi, a dobânzilor penalizatoare prevăzute în contract, precum și facturile aferente serviciilor de întrerupere/reluare a alimentării cu energie electrică, după caz, și altor servicii prestate la locurile de consum care fac obiectul contractului;

(3) să achite contravaloarea consumului de energie electrică corectat/calculat pentru o perioadă anterioară stabilită conform reglementărilor aplicabile, atunci când se constată înregistrarea eronată/neînregistrarea consumului de energie electrică;

(4) în cazul clientului noncasnic care beneficiază de serviciul universal, să depună documentele care îi atestă dreptul de a beneficia de serviciul universal, conform prevederilor actelor normative aplicabile;

(5) în cazul clientului noncasnic cu o putere aprobată prin avizul tehnic de racordare/certificatul de racordare de cel puțin 1 MVA, să comunice FUI prognoze orare de consum, conform prevederilor reglementărilor aplicabile;

(6) să constituie/actualizeze/reconstituie garanția financiară la dispoziția FUI, în quantumul și termenul prevăzute în procedura specifică, aprobată prin ordin al președintelui ANRE.

6.3. Drepturile FUI:

(1) să încaseze de la client contravaloarea consumului de energie electrică furnizată la locul de consum, în termenul și în condițiile prevăzute în contract, inclusiv factura cu decontul final de regularizare a obligațiilor de plată, factura de regularizare a contravalorii certificatelor verzi, precum și facturile aferente serviciilor de întrerupere/reluare a alimentării cu energie electrică, după caz, și altor servicii prestate la locurile de consum care fac obiectul contractului;

(2) să factureze și să recupereze de la client dobânzile penalizatoare specificate în contract, pentru întârziere în efectuarea plății facturii, reprezentând contravaloarea consumului de energie electrică, în termenul și condițiile prevăzute în contract;

(3) să inițieze modificarea și/sau completarea prin acte adiționale a contractului, atunci când apar elemente noi care necesită modificarea ori completarea prin act adițional a unor clauze din contract;

(4) să factureze consumul corectat/calculat de energie electrică pentru o perioadă anterioară, atunci când se constată înregistrarea eronată/neînregistrarea consumului de energie electrică la locul/locurile de consum care face/fac obiectul contractului;

(5) în cazul clientului casnic, să factureze contravaloarea recalculată a consumului de energie electrică înregistrat pe o perioadă anterioară la locul/locurile de consum care fac obiectul contractului, atunci când constată că la locul/locurile de consum respectiv consumul de energie electrică utilizată pentru activități comerciale sau profesionale este preponderent în consumul total de energie electrică. Prețul aplicat energiei electrice consumate în perioada respectivă este prețul din oferta de serviciu universal prevăzut în contractele de furnizare a energiei electrice la clienții noncasnici ai furnizorilor de ultimă instanță, valabil în acea perioadă;

(6) să emită facturi pe baza unui consum estimat conform reglementărilor aplicabile, pentru perioadele de facturare în care indexul contorului nu a fost comunicat de către OR, iar clientul nu a comunicat indexul autocitit în intervalul de timp stabilit conform contractului, dacă nu a fost încheiată convenția de consum;

(7) să solicite clientului refacerea autocitirii sau să solicite OR citiri de verificare a indexului contorului, atunci când consideră eronată autocitirea;

(8) să notifice clientul, prin intermediul facturii, referitor la modificarea periodicității de citire și/sau a intervalului de timp pentru citirea indexului contorului de către reprezentantul OR, fără a fi necesară încheierea unui act adițional la contract;

(9) să modifice intervalul de timp pentru preluarea indexului autocitit, cu notificarea prealabilă a clientului prin intermediul facturii, nefiind necesară încheierea unui act adițional în acest sens la contract;

(10) să analizeze și să decidă oportunitatea de a asigura planuri alternative de plată;

(11) să solicite clientului constituirea la dispoziția sa a unei garanții financiare, respectiv actualizarea/reconstituirea garanției și să execute această garanție, conform prevederilor procedurii specifice, aprobată prin ordin al președintelui ANRE;

(12) să verifice, atunci când consideră necesar, datele care au stat la baza încheierii contractului.

6.4. Obligațiile FUI:

(1) să dețină licență pentru activitatea de furnizare a energiei electrice și să respecte prevederile acesteia;

(2) să respecte clauzele contractului, prevederile Standardului de performanță pentru activitatea de furnizare a energiei electrice, precum și orice alte reglementări aplicabile;

(3) să factureze clientului energia electrică consumată la prețurile și în condițiile stabilite prin contract;

(4) să furnizeze clientului, la cererea acestuia, informații privind istoricul de consum cel puțin pe ultimele 12 luni calendaristice;

(5) să pună la dispoziția clientului, la cererea acestuia, informații privind sumele de bani aferente facturilor emise în ultimul an calendaristic;

(6) să pună la dispoziția clientului, cel puțin o dată pe an, într-o anexă la factură, date comparative privind consumul actual de energie electrică al clientului și consumul din anul anterior, precum și datele de contact ale unor instituții cu atribuții în domeniul îmbunătățirii eficienței energetice;

(7) să pună la dispoziția furnizorului de servicii energetice desemnat de client printr-un acord scris informații privind consumurile facturate anterior acestuia, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;

(8) să investigheze plângerile primite de la client referitoare la calitatea activității de furnizare desfășurate în baza contractului;

(9) să notifice clientul cu privire la modificarea valorii prețului din oferta pentru serviciul universal prevăzut în contract ca urmare a modificării prin ordin ANRE a tarifelor reglementate pentru serviciul de transport — componenta de extragere a energiei electrice din rețea, serviciul de sistem și serviciul de distribuție, precum și cu privire la orice altă modificare a clauzelor din contract care nu necesită încheierea unui act adițional la contract;

(10) să pună la dispoziția clientului mai multe modalități de plată a facturilor, dintre care cel puțin una gratuită (încasare fără comision de plată);

(11) să pună la dispoziția clientului mai multe modalități de comunicare a facturilor și a notificărilor/solicitărilor/comunicărilor, printre care și comunicarea pe cale electronică;

(12) să asigure comunicarea facturilor la client cu cel puțin 5 zile înainte de data scadenței;

(13) să pună la dispoziția clientului informații cu privire la drepturile de care beneficiază, reglementările/actele normative aplicabile, căile de soluționare a plângerilor/litigiilor;

(14) să pună la dispoziția clientului numărul de telefon pentru serviciul de relații cu clienții (cu funcționare minimum 12 ore în zilele lucrătoare), precum și următoarele informații cu privire la punctele unice de contact/punctele de informare regională/locală: adresa, numărul de telefon, adresa de e-mail, pagina de internet;

(15) să informeze clientul, prin intermediul facturii, cu privire la orice modificare a numărului de telefon pentru serviciul de relații cu clienții și a programului de funcționare a acestuia, precum și asupra numărului de telefon pentru preluarea de către OR a reclamațiilor privind deranjamentele (call center cu funcționare permanentă);

(16) să verifice situațiile deosebite sesizate de client și să răspundă în termenul legal la toate solicitările/plângerile scrise ale acestuia, conform prevederilor Standardului de performanță pentru activitatea de furnizare a energiei electrice;

(17) să utilizeze datele personale ale clientului cu respectarea prevederilor legislației privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și conform voinței clientului exprimată în contract;

(18) să comunice clientului, la cererea acestuia, date comparative privind costul actual al energiei electrice furnizate în baza contractului și cel estimat pentru perioada/perioadele următoare;

(19) să comunice clientului, conform prevederilor Regulamentului de desemnare a furnizorilor de ultimă instanță de energie electrică, aprobat prin ordin al președintelui ANRE, condițiile în care poate încheia contracte de furnizare cu alți furnizori, în cazul încetării contractului ca urmare a revocării din calitate de FUI;

(20) să asigure, în facturile emise prosumatorilor, serviciul de regularizare între valoarea energiei electrice livrate și valoarea energiei electrice consumate, în situația în care contractul de furnizare este încheiat cu un prosumator care îndeplinește condițiile prevăzute în legislația aplicabilă pentru a beneficia de acest serviciu;

(21) în cazul prevăzut la alin. (20), să respecte prevederile legale specifice privind obligațiile fiscale;

(22) să restituie clientului garanția financiară constituită la dispoziția sa, conform prevederilor procedurii specifice, aprobată prin ordin al președintelui ANRE;

(23) să comunice clienților casnici informații adecvate cu privire la alternativele la întreruperea alimentării cu energie electrică odată cu transmiterea preavizului de deconectare. Aceste măsuri alternative pot să privească planuri alternative de plată;

(24) să achite clientului despăgubiri/compensații în conformitate cu reglementările în vigoare;

(25) să emită facturi pe baza cantităților de energie electrică prevăzute în convenția de consum, pentru perioadele de facturare în care indexul contorului nu a fost citit de reprezentantul OR, iar clientul nu a comunicat indexul autocitit în intervalul de timp stabilit conform contractului. În cazul în care FUI constată diferențe semnificative între consumul de energie electrică prevăzut în convenția de consum și cel realizat, acesta poate emite, cel mult o dată pe an, o nouă convenție de consum cu cantități de energie electrică propuse pe baza realizărilor din ultimii 3 ani, pe care o comunică clientului. Noua convenție de

consum se consideră încheiată începând cu data de 1 a lunii care urmează după 30 de zile de la comunicare, dacă clientul nu comunică FUI în acest interval de timp o solicitare de modificare a cantităților de energie electrică propuse. În cazul în care clientul solicită, în intervalul de timp de 30 de zile de la comunicare, o modificare a cantităților de energie electrică propuse de FUI, noua convenție de consum se consideră încheiată numai după agrearea cantităților și semnarea de către părți.

7. Întreruperea alimentării cu energie electrică

(1) FUI poate solicita OR întreruperea alimentării cu energie electrică a locului/locurilor de consum care fac obiectul contractului, cu excepția locurilor de consum ale clienților vulnerabili, în următoarele situații:

a) neplata facturilor emise de FUI conform prevederilor contractului;

b) neconstituirea/neactualizarea de către client a garanțiilor financiare solicitate de FUI conform contractului și reglementărilor aplicabile.

(2) Etapele parcurse în vederea întreruperii alimentării cu energie electrică sunt următoarele:

a) pentru clienții noncasnici:

(i) cu cel puțin 7 zile lucrătoare înainte de data estimată pentru deconectare, FUI transmite preavizul de deconectare, utilizând oricare dintre modalitățile de comunicare convenite de părți prin contract;

(ii) dacă clientul nu plătește sumele datorate sau nu constituie/actualizează garanția financiară în cel mult 5 zile lucrătoare de la comunicarea preavizului de deconectare, FUI poate transmite OR solicitarea de întrerupere a alimentării cu energie electrică la locurile de consum respective;

b) pentru clienții casnici:

(i) cu cel puțin 20 de zile lucrătoare înainte de data estimată pentru deconectare, FUI comunică clientului preavizul de deconectare. Preavizul de deconectare se transmite prin poștă electronică, în cazul în care această modalitate de comunicare a fost convenită prin contract, sau prin poștă. În situația transmiterii prin poștă electronică se utilizează opțiunea de verificare a citirii mesajului, dacă această opțiune există;

(ii) în cazul în care, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data estimată pentru deconectare, clientul nu achită integral sumele datorate, respectiv nu constituie/actualizează garanția financiară, FUI transmite un nou preaviz de deconectare, prin poștă/curierat, utilizând opțiunea de confirmare de primire, sau prin poștă electronică, în cazul în care această modalitate a fost convenită prin contract. În situația transmiterii preavizului de deconectare prin poștă electronică se utilizează opțiunea de verificare a citirii mesajului, dacă această opțiune există;

(iii) în situația prevăzută la pct. (ii), preavizul de deconectare transmis prin poștă/curierat cu confirmare de primire se consideră comunicat clientului în termen de 7 zile lucrătoare de la data transmiterii;

(iv) în cazul în care clientul nu plătește sumele datorate, nu constituie/nu actualizează garanția financiară, cu cel puțin două zile lucrătoare înainte de data estimată pentru deconectare, FUI poate comunica OR solicitarea de întrerupere a alimentării cu energie electrică la locul de consum respectiv.

(3) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b), FUI poate emite preavizul de deconectare cel mai devreme în prima zi lucrătoare după expirarea termenului de constituire/actualizare a garanției financiare.

(4) Preavizul de deconectare este un document distinct, are forma stabilită de către FUI și conține cel puțin următoarele elemente: suma datorată, termenul de plată după care urmează

întreruperea alimentării cu energie electrică, data estimată pentru deconectare, informații privind garanția financiară care trebuie constituită, dacă este cazul, costul estimat al operațiilor de întrerupere/reluare a alimentării cu energie electrică a locului de consum, costul preavizării.

(5) După întreruperea alimentării cu energie electrică, reluarea alimentării la locul/locurile de consum care fac obiectul contractului se realizează conform reglementărilor în vigoare ulterior primirii de către FUI de la client a dovezii efectuării plății integrale a sumei datorate și a costurilor aferente serviciilor de întrerupere/reluare a alimentării cu energie electrică, precum și/sau a dovezii constituirii garanțiilor financiare solicitate conform prevederilor contractului și reglementărilor aplicabile.

8. Garanții financiare

(1) Clientul constituie/actualizează garanții financiare în favoarea FUI în situațiile și condițiile prevăzute de Procedura specifică privind regimul garanțiilor financiare, aprobată prin ordin al președintelui ANRE.

(2) Formele în care este constituită garanția financiară, stabilite în conformitate cu actele normative aplicabile, sunt:

(3) Clientul are dreptul să opteze pentru oricare dintre formele în care este constituită garanția, conform prevederilor alin. (2).

9. Despăgubiri/Compensații

(1) Clientul are dreptul să primească despăgubiri de la FUI, în cazul în care OR întrerupe alimentarea cu energie electrică la locul/locurile de consum care fac obiectul contractului, ca urmare a unei solicitări nejustificate a FUI.

(2) În situația în care, conform actelor normative aplicabile, clientul este îndreptățit să primească pentru aceeași întrerupere și compensație, și despăgubire, acesta primește atât compensația, cât și despăgubirea.

(3) Clientul are dreptul să primească de la FUI compensații pentru nerespectarea de către acesta a prevederilor Standardului de performanță pentru activitatea de furnizare a energiei electrice.

(4) Despăgubirile solicitate de client se plătesc de către FUI dacă, în urma investigației efectuate de către FUI și/sau OR, se constată existența prejudiciului și culpa FUI/OR.

10. Protecția datelor cu caracter personal

(1) Părțile trebuie să respecte normele și obligațiile impuse de dispozițiile în vigoare privind protecția datelor cu caracter personal.

(2) Părțile sunt conștiente de faptul că normele europene din Regulamentul (UE) 2016/679 din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) se aplică oricărui operator de date sau împuternicit situat în Uniunea Europeană și oricărei persoane care prelucrează date cu caracter personal ale persoanelor vizate situate în Uniunea Europeană sau care le furnizează servicii.

(3) Părțile pot prelucra datele personale ale persoanelor vizate pentru scopul declarat, acesta fiind baza legală a prelucrării. Orice prelucrare suplimentară sau în alt scop decât cel pentru care datele au fost colectate se poate face numai după ce persoana vizată a fost informată înainte de prelucrările ulterioare despre scopul secundar respectiv, precum și despre alte date suplimentare relevante, conform prevederilor Regulamentului general privind protecția datelor. De asemenea, perioada de stocare a datelor personale prelucrate pentru scopul derulării contractului este limitată la perioada corespunzătoare realizării obiectului principal al contractului și, ulterior, până la expirarea obligației legale de arhivare ce revine operatorului în temeiul legislației aplicabile în materie fiscală, contabilă sau potrivit reglementărilor ANRE. După expirarea acestei perioade, datele personale sunt șterse.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 22**din 14 septembrie 2020**

Dosar nr. 1.376/1/2020

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Iuliana Măiereanu	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mona Magdalena Baci	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriel Viziru	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Elisabeta Roșu	— judecător la Secția a II-a civilă
Constantin Epure	— judecător la Secția penală
Eleni Cristina Marcu	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este constituit conform art. 516 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 33 alin. (1), coroborat cu art. 34 alin. (2) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat (*Regulamentul Î.C.C.J.*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef al Secției judiciare, Antonia Eleonora Constantin.

4. La ședința de judecată participă domnul Aurel Segărceanu, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul Î.C.C.J.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov cu privire la următoarea problemă de drept:

„Aplicabilitatea dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, în litigiile de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale”

6. Magistratul-asistent prezintă referatul privind obiectul recursului în interesul legii, arătând că la dosar au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și punctele de vedere cu privire la problema de drept supusă dezlegării, formulate de Ministerul Public și Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul instanței supreme.

7. Președintele completului de judecată, constatând că nu există chestiuni prealabile sau excepții, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general, pentru prezentarea punctului de vedere cu privire la recursul în interesul legii.

8. Doamna procuror arată că recursul în interesul legii este admisibil, întrucât autorul sesizării a făcut dovada existenței unei jurisprudențe neunitare cu privire la problema de drept supusă dezlegării, conform dispozițiilor art. 515 din Codul de procedură civilă; apreciază că problema de drept supusă dezlegării prin sesizarea ce face obiectul cauzei de față este diferită de cea delegată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 9 din 29 mai 2017¹, întrucât nu vizează, ca aceasta, o procedură prealabilă sesizării instanțelor de judecată din cadrul jurisdicției muncii, ci are în vedere o problemă de fond privind dovada refuzului nejustificat al autorităților publice de a plăti funcționarilor publici drepturile salariale în cuantumul solicitat, în cadrul litigiilor de funcție publică.

9. Cu privire la fondul problemei de drept supuse dezbaterii, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii pentru admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii, în sensul că în litigiile de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale sunt admisibile acțiunile directe, prin care funcționarii publici solicită acordarea retroactivă a drepturilor salariale nerecunoscute de angajatori,

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 13 decembrie 2017.

fără a fi necesar ca, în prealabil, aceștia să solicite, printr-o reclamație administrativă adresată angajatorului, recunoașterea și/sau plata acestor drepturi; în susținerea acestei soluții face referire la argumentele prezentate pe larg în scris, în punctul de vedere formulat.

10. Președintele completului de judecată declară dezbaterea închisă, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Problema de drept care a generat practica neunitară

11. Prin Hotărârea nr. 56 din 27 mai 2020, Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării pe calea recursului în interesul legii cu privire la următoarea problemă de drept:

„Aplicabilitatea dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, reprezentând dreptul comun în materia contenciosului administrativ, în litigiile de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale”

II. Prevederile legale incidente

12. *Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004*, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 554/2004*):

„Art. 7. — Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului.

(11) În cazul actului administrativ normativ, plângerea prealabilă poate fi formulată oricând.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept. Plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, se va introduce în termen de 30 de zile din momentul în care persoana vătămată a luat cunoștință, pe orice cale, de conținutul actului. Pentru motive temeinice, plângerea prealabilă se poate formula și peste termenul de 30 de zile, dar nu mai târziu de 6 luni de la data la care a luat cunoștință, pe orice cale, de conținutul acestuia. Termenul de 6 luni prevăzut în prezentul alineat, precum și cel prevăzut la alin. (1) sunt termene de prescripție.

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

(5) În cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici, al celor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din ordonanțe sau al acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice, precum și în cazurile prevăzute la art. 2 alin. (2) și la art. 4 nu este obligatorie plângerea prealabilă.

(6) Plângerea prealabilă în cazul acțiunilor care au ca obiect contracte administrative trebuie făcută în termen de 6 luni, care va începe să curgă:

a) de la data încheierii contractului, în cazul litigiilor legate de încheierea lui;

b) de la data când reclamantul a cunoscut cauza anulării, dar nu mai târziu de un an de la încheierea contractului.

Art. 8. — Obiectul acțiunii judiciare

(1) Persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumită de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit niciun răspuns în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. h), poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, pentru a solicita anularea în tot sau în parte a actului, repararea pagubei cauzate și, eventual, reparații pentru daune morale. De asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim al său prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a unei cereri, precum și prin refuzul de efectuare a unei anumite operațiuni administrative necesare pentru exercitarea sau protejarea dreptului sau interesului legitim. Motivele invocate în cererea de anulare a actului nu sunt limitate la cele invocate prin plângerea prealabilă. (...)

13. *Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Legea-cadru nr. 330/2009)*:

„Art. 34. — (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.”

14. *Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 284/2010)*:

„Art. 30. — (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 15 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile lucrătoare.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării soluționării contestației în scris.”

15. *Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice (Legea nr. 285/2010)*:

„Art. 7. — (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază, indemnizațiilor lunare de încadrare și a soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.”

16. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice*, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014*):

„Art. 11. — (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază, indemnizațiilor lunare de încadrare și a soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale, la sediul ordonatorului de credite.

(3) Ordonatorii de credite soluționează contestațiile în termen de 30 de zile.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1) persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.”

III. Examen jurisprudențial — principalele coordonate ale divergențelor de jurisprudență

17. Autorul sesizării apreciază că sunt îndeplinite condițiile pentru declanșarea procedurii prevăzute de art. 515 din Codul de procedură civilă, arătând că, în practica instanțelor judecătorești, nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept supusă dezlegării, concluzie ce rezultă din corespondența administrativă realizată cu celelalte curți de apel din țară, fiind evidențiate două orientări.

18. Unele instanțe au considerat că prevederile Legii nr. 554/2004 sunt aplicabile litigiilor având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici.

19. S-a apreciat, în susținerea acestei orientări, că acțiunea este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile pentru promovarea unei acțiuni în contencios administrativ, mai exact, întrucât nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele prevăzute de art. 8 din Legea nr. 554/2004, care determină obiectul acțiunii judiciare în contencios administrativ.

20. În acest sens s-a reținut că este inadmisibilă cererea de chemare în judecată formulată direct în fața instanțelor de judecată, fără ca, în prealabil, să se fi solicitat angajatorului acordarea despăgubirilor (constând în diferențe salariale dintre salariul la nivelul maxim aferent gradului profesional și gradăția de vechime pentru funcțiile publice și salariul efectiv plătit în perioada avută în vedere) și fără ca acesta să își fi manifestat explicit refuzul său cu privire la această cerere, refuz ce urma să fie analizat de instanțele de judecată.

21. S-a arătat că, în situația în care nu se solicită și anularea unui act administrativ, ci doar obligarea angajatorului la plata de drepturi salariale, procedura prealabilă prevăzută de art. 7 din Legea nr. 554/2004 nu este necesară, întrucât nu a fost atacat un act administrativ unilateral emis de o autoritate publică, ci se solicită cenzurarea unui presupus refuz nejustificat de soluționare a cererii, situație în care, potrivit alin. (5) al aceluiași articol, procedura prealabilă nu este necesară.

22. În această ipoteză sunt relevante dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004 din perspectiva obiectului acțiunii, prin care legiuitorul a determinat limitele obiectului acțiunii judiciare în contencios administrativ, arătând că se poate adresa instanței persoana vătămată într-un drept recunoscut de lege sau într-un interes legitim printr-un act administrativ unilateral, nemulțumit de răspunsul primit la plângerea prealabilă sau care nu a primit un răspuns în termenul prevăzut la art. 7 alin. (4), în vederea anulării actului, reparării pagubei cauzate și, eventual, acordării de daune morale; de asemenea se poate adresa instanței de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a cererii.

23. Așadar, în situația în care reclamantii nu s-au adresat, anterior sesizării instanței, cu o cerere prin care să solicite angajatorului plata drepturilor salariale, acțiunea este inadmisibilă, dar nu pentru lipsa procedurii prealabile, în sensul explicitat de prevederile art. 2 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 554/2004, ci pentru lipsa cererii care să declanșeze un refuz nejustificat susceptibil de cenzură în instanța de contencios administrativ.

24. Aceasta deoarece, în lipsa unei cereri adresate autorității, nu există un refuz al acesteia (justificat sau nu) de admitere a pretențiilor solicitantului; în cazul refuzului nejustificat, art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 nu prevede necesitatea formulării plângerii prealabile tocmai pentru că refuzul este declanșat de o cerere prealabilă adresată autorității în vederea recunoașterii dreptului pretins.

25. Se arată că o situație similară s-a întâlnit în cazul dosarelor având ca obiect taxa de poluare, în care au fost respinse, ca inadmisibile, cererile de chemare în judecată, în cazul în care reclamantul nu se adresa în prealabil autorității pentru restituirea sumei achitate cu titlu de taxă de poluare, astfel că, neexistând un refuz nejustificat, instanța de contencios administrativ nu putea fi sesizată pentru analiza acestui refuz, în condițiile art. 8 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 554/2004.

26. Or, și în cazul acestor litigii, prin Decizia nr. 24 din 14 noiembrie 2011², pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, s-a stabilit că procedura de contestare prevăzută la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008, aprobată prin Legea nr. 140/2011, raportat la art. 205—218 din Codul de procedură fiscală, nu se aplică în cazul cererilor de restituire a taxei de poluare întemeiate pe dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. d) din același cod.

27. Alte instanțe au apreciat că Legea nr. 554/2004 nu este aplicabilă în astfel de litigii.

28. S-a considerat că drepturile salariale ale funcționarilor publici își au temeiul legal în Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 188/1999*), act normativ care nu prevede îndeplinirea unei proceduri prealabile.

29. Faptul că judecata acestor litigii este dată, tot în temeiul Legii nr. 188/1999, în competența instanței de contencios administrativ nu atrage aplicarea prevederilor Legii nr. 554/2004, în ceea ce privește dispozițiile art. 7 referitoare la procedura prealabilă, întrucât art. 109 din Legea nr. 188/1999 nu face trimitere la termenele și condițiile Legii contenciosului administrativ.

IV. Opinia autorului sesizării

30. Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, autorul sesizării, și-a exprimat opinia în sensul aplicabilității prevederilor Legii nr. 554/2004 în litigiile având ca obiect drepturi salariale ale funcționarilor publici, soluție adoptată în cadrul primei orientări jurisprudențiale prezentate.

² Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2012.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

31. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.145/C/2077/III-5/2020 din 31 iulie 2020, apreciază că cea de-a doua orientare jurisprudențială este în spiritul și litera legii, astfel încât consideră că în litigiile de funcție publică vizând stabilirea/acordarea drepturilor salariale sunt admisibile acțiunile directe, prin care funcționarii publici solicită acordarea retroactivă a drepturilor salariale nerecunoscute de angajatori, fără a fi necesar ca, în prealabil, aceștia să solicite, printr-o reclamație administrativă adresată angajatorului, recunoașterea și/sau plata acestor drepturi.

32. Se arată, în acest sens, că deși, sub aspect procesual, legislația specifică funcției publice se completează, în primul rând, cu Legea contenciosului administrativ, întrucât problema de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii nu vizează acțiuni împotriva unor acte administrative emise în derularea raporturilor de serviciu, ci acțiuni directe, privind plata unor drepturi salariale neacordate prin actele administrative de stabilire a salariilor de bază și plata retroactivă a unor diferențe salariale nerecunoscute de angajator, devin aplicabile dispozițiile art. 117 din Legea nr. 188/1999, care fac trimitere la prevederile legislației muncii, în primul rând la Codul muncii, care, potrivit art. 1 alin. (2) și art. 278 alin. (2), reprezintă dreptul comun aplicabil tuturor raporturilor de muncă, inclusiv celor neîntemeiate pe un contract individual de muncă, reglementate în legi speciale, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective.

33. De asemenea se arată că este relevantă definiția pe care art. 1 lit. p) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 62/2011), o dă conflictelor individuale de muncă, care include în această categorie și conflictele de muncă ce au ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații care decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici în legătură cu plata unor despăgubiri pentru acoperirea prejudiciilor cauzate de părți prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor stabilite prin raportul de serviciu.

VI. **Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică (D.L.S.D.I.J.) din cadrul instanței supreme** este în sensul că recursul în interesul legii este inadmisibil, în raport cu considerentele deciziilor nr. 9 din 29 mai 2017 și nr. 54 din 25 iunie 2018³, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii și, respectiv, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

34. Prin Decizia nr. 9 din 29 mai 2017, evocată și de către autorul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a admis sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și a stabilit că:

„În interpretarea unitară a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 330/2009, art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și a art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, dispozițiile legale nu instituie o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii cu acțiuni având ca obiect obligarea angajatorilor la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite ori prin contracte individuale de muncă sau acte adiționale la acestea din urmă.

Respinge, ca inadmisibilă, solicitarea de a interpreta aceleași prevederi legale (în ipoteza unui răspuns că prevederile legale nu instituie o procedură prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii) în sensul de a stabili dacă instanțele din cadrul jurisdicției muncii pot obliga angajatorii la plata, în temeiul legii, a unor drepturi salariale care nu sunt recunoscute prin acte ale ordonatorilor de credite sau prin contractele individuale de muncă ori prin acte adiționale la acestea din urmă.”

35. Următoarele considerente, reținute de instanța supremă în cuprinsul acestei decizii, prezintă relevanță în legătură cu obiectul sesizării supuse analizei de față:

„43. Din cele arătate rezultă că, dacă în legile-cadru se putea contesta, în procedura specială, salariul de bază, dar și sporurile, premiile, alte drepturi salariale acordate prin lege, potrivit actelor normative anuale de salarizare, se contestă la ordonatorul de credite doar salariile de bază/de încadrare stabilite de acesta.

44. Prin urmare, ar putea fi calificată ca fiind o procedură administrativă internă, obligatorie numai în situația în care angajatorul a emis un act de stabilire a salariului de bază, fixarea unui termen de contestare a acestuia fiind menită să confere siguranță actului intrat în circuitul civil.

45. Dacă angajatorul a emis și a comunicat decizia de stabilire a salariilor, salariatul trebuie să urmeze procedura specială obligatorie, statornicită de legile salarizării în vigoare la momentul respectiv.

46. De asemenea, angajații trebuie să urmeze procedura prealabilă atunci când sesizează instanța de contencios administrativ cu acțiuni ce au ca obiect anularea/revocarea/modificarea actelor administrative — comunicate — prin care angajatorii cărora li se aplică dispozițiile art. 34 din Legea nr. 330/2009, art. 30 din Legea nr. 284/2010, art. 7 din Legea nr. 285/2010 și art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 au făcut încadrarea/reîncadrarea personalului plătit din fonduri publice și au stabilit drepturile salariale ce se acordă potrivit acestei încadrări/reîncadrări, respectiv au stabilit salariile de bază.

47. Rolul procedurii descrise în legile de salarizare este tocmai asigurarea posibilității ordonatorului de credite de a corecta rapid orice eroare în stabilirea salariilor.

48. Per a contrario, nu fac obiectul procedurii de contestare administrativă alte categorii de drepturi (sporuri, compensații, ajutoare) reglementate de lege, ce pot intra în venitul brut al salariatului, nerecunoscute de angajator, și nici eventualele solicitări de acordare retroactivă a oricăror drepturi salariale, pentru aceste situații este aplicabil dreptul comun care permite formularea unei acțiuni directe la instanța competentă a statua asupra litigiilor privind drepturile salariale pretinse de părți, recunoscute sau nu de ordonatorii de credite.

49. Prin urmare, atunci când pretențiile angajaților nu rezultă dintr-o încadrare/reîncadrare pretins nelegală, ci vizează obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ/act adițional la contractul individual de muncă ori actul respectiv nu a fost comunicat angajaților, admisibilitatea cererii de chemare în judecată cu care salariatul a investit instanța specializată în litigii de muncă nu este condiționată de parcurgerea procedurii prealabile.”

36. De asemenea, în jurisprudența Secției de contencios administrativ și fiscal a instanței supreme au fost identificate următoarele decizii (nepublicate), care fac aplicarea argumentelor și a distincțiilor corespunzătoare prevederilor legale aplicabile în ceea ce privește chestiunile de drept invocate, argumente și distincții dezvoltate în considerentele Deciziei în interesul legii nr. 9 din 29 mai 2017: Decizia nr. 7.469

³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 20 septembrie 2018.

din 28 noiembrie 2013, Decizia nr. 3.271 din 16 septembrie 2014, Decizia nr. 784 din 24 februarie 2015, Decizia nr. 3.592 din 12 noiembrie 2015 și Decizia nr. 3.255 din 26 octombrie 2017.

37. Prin Decizia nr. 54 din 25 iunie 2018, menționată, de asemenea, de autorul sesizării, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a respins, ca inadmisibilă, sesizarea prin care Curtea de Apel Cluj solicita dezlegarea aceleiași probleme de drept ce face obiectul sesizării supuse analizei de față.

VIII. Raportul asupra recursului în interesul legii

38. Raportul analizează sesizarea, constatând că, în conformitate cu dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, s-a făcut dovada existenței unei jurisprudențe neunitare cu privire la problema de drept invocată de titularul sesizării.

39. Pentru dezlegarea acestei probleme de drept, judecătorii-raportori propun soluția potrivit căreia, în litigiile de funcție publică vizând obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ ori actul respectiv nu a fost comunicat funcționarului public, acesta se poate adresa direct instanței de contencios administrativ, fără a fi necesar ca anterior sesizării instanței să fi solicitat angajatorului acordarea aceluiași drepturi.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

40. Verificarea regularității învestirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analizarea condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în conformitate cu dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii”, precum și ale art. 514 din același cod, referitoare la obiectul recursului și la titularul dreptului de sesizare; analiza implică, așadar, mai multe aspecte:

— *sub aspectul cerinței de ordin formal* prevăzute de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă, trebuie făcută dovada că problema de drept care formează obiectul sesizării a fost soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive; această condiție de admisibilitate este îndeplinită, având în vedere jurisprudența anexată sesizării, ilustrată prin hotărâri judecătorești definitive, din care rezultă existența unei practici neunitare în legătură cu problema de drept supusă dezbaterii;

— *sub aspectul obiectului* recursului în interesul legii, în sensul că acesta trebuie să se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, respectiv să privească probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești, întrucât finalitatea acestei instituții juridice o constituie asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii, condiție care se constată a fi îndeplinită, de asemenea;

— *sub aspectul titularului* dreptului de a formula recursul în interesul legii, se constată că autorul sesizării, Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, se regăsește printre titularii dreptului de sesizare, prevăzuți de art. 514 din Codul de procedură civilă.

41. Înalta Curte de Casație și Justiție constată, de asemenea, că problema de drept a cărei dezlegare este solicitată prin sesizarea supusă analizei de față, care vizează raporturi de funcție publică, este diferită de cea care a făcut obiectul Deciziei nr. 9 din 29 mai 2017, pronunțată de Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, care viza raporturi de muncă. Mai mult, în timp ce această din urmă decizie se referă la procedura prealabilă sesizării instanțelor din cadrul jurisdicției muncii, recursul în interesul legii ce face obiectul soluționării în prezenta cauză are în vedere o problemă de fond, ce privește refuzul nejustificat al autorităților publice de a plăti funcționarilor publici drepturile salariale în cuantumul solicitat, în cadrul litigiilor de funcție publică.

42. Se constată, de asemenea, că, deși modul de formulare a problemei de drept supuse analizei este unul general, este evident că, prin acest demers procedural, autorul sesizării tinde să se lămurească dacă funcționarul public este obligat să adreseze angajatorului o cerere prealabilă pentru solicitarea despăgubirilor, reprezentând drepturi salariale neacordate, sau acesta se poate adresa direct instanțelor de judecată.

43. În prima orientare jurisprudențială s-a susținut, așa cum s-a arătat, că este necesară o cerere adresată în prealabil angajatorului, deoarece, în lipsa unei cereri adresate autorității, nu există un refuz al acesteia (justificat sau nu) de admitere a pretențiilor solicitantului; în cazul refuzului nejustificat, art. 7 alin. (5) din Legea nr. 554/2004 nu prevede necesitatea formulării plângerii prealabile, tocmai pentru că refuzul este declanșat de o cerere prealabilă adresată autorității în vederea recunoașterii dreptului pretins.

44. În cea de a doua orientare jurisprudențială s-a susținut că nu este necesară o cerere adresată în prealabil angajatorului, instanțele considerând că drepturile salariale ale funcționarilor publici își au temeiul legal în Legea nr. 188/1999, act normativ care nu prevede îndeplinirea unei proceduri prealabile. Faptul că judecata acestor litigii este dată, tot în temeiul Legii nr. 188/1999, în competența instanței de contencios administrativ nu atrage aplicarea prevederilor Legii nr. 554/2004, în ceea ce privește dispozițiile art. 7 referitoare la procedura prealabilă, întrucât art. 109 din Legea nr. 188/1999 nu face trimitere la termenele și condițiile Legii contenciosului administrativ.

45. Se impune precizarea că procedura prealabilă a fost concepută în dreptul administrativ ca o cale care poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține rezolvarea diferendului prin recunoașterea dreptului sau a interesului legitim vătămat mai rapid, fără mijlocirea instanței, iar nu ca un obstacol în exercitarea dreptului de acces liber la justiție.

46. Legea nr. 554/2004 instituie o procedură administrativă obligatorie, prealabilă sesizării instanței, exercitată sub forma recursului grațios sau ierarhic, care constă în aceea că, înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în tot sau în parte, a acestuia.

47. Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 statuează caracterul obligatoriu al procedurii prealabile administrative, dar oferă persoanei vătămate dreptul de a opta, pentru exercitarea ei, între recursul grațios (plângerea administrativă adresată autorității emitente) și recursul ierarhic (plângerea administrativă adresată autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există). Desigur, persoana care se consideră vătămată poate să exercite, concomitent sau succesiv, ambele forme de recurs administrativ, grațios și ierarhic, dar în acest caz termenul de sesizare a instanței curge din momentul primirii primului răspuns sau expirării primului termen de răspuns.

48. Art. 7 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 prevede că, prin plângerea prealabilă, petiționarul trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare revocarea, în tot sau în parte, a actului administrativ considerat vătămător, dar acest text nu trebuie interpretat literal, ci în corelație cu art. 2 alin. (1) lit. j) din aceeași lege, care definește plângerea prealabilă ca fiind „cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia”. Prin urmare, procedura prealabilă este îndeplinită dacă reclamantul a solicitat reanalizarea actului emis, a arătat că este lezat prin acesta sau a invocat conduita abuzivă a autorității emitente, cu referire la actul în litigiu.

49. Este de menționat că regula exercitării recursului grațios sau recursului ierarhic este instituită expres de art. 7 alin. (1) și (1¹) numai pentru actele administrative unilaterale tipice, individuale sau normative; prevederile art. 7 alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

50. Regulile de drept comun cuprinse în Legea nr. 554/2004 se aplică numai în cazul în care prin legi speciale nu sunt stabilite alte condiții și termene de sesizare a instanței de contencios administrativ.

51. Pentru identificarea normelor de procedură aplicabile, esențial este modul în care legea specială reglementează exercitarea dreptului la acțiune, făcând trimiterea la Legea contenciosului administrativ.

52. Art. 7 din Legea nr. 554/2004 devine aplicabil ori de câte ori legea specială prevede dreptul părții de a se adresa instanței de contencios administrativ, potrivit legii, sau de a ataca un act administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ, fără a institui expres vreă normă derogatorie. Art. 7 nu este însă aplicabil în cazul actelor administrative reglementate prin acte normative speciale, care prevăd sesizarea directă a instanței într-un anumit termen ce exclude, în mod logic, parcurgerea unei proceduri prealabile administrative.

53. Condițiile pe care ar trebui să le îndeplinească normele de trimitere sunt stabilite expres prin art. 50 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 24/2000*), potrivit căruia „În cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține (...)” [alin. (1)] și „Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul său conținut ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare (...)” [alin. (3)].

54. Demersul interpretativ este, însă, îngreunat în cazurile, deloc puține și întâlnite inclusiv în materii rezervate legii organice, în care legiuitorul nu se conformează regulilor de tehnică legislativă expuse mai sus, normele de trimitere fiind neclare, incoerente sau trunchiate.

55. Un exemplu în acest sens îl constituie Legea nr. 188/1999, care prevede expres, în art. 109, competența secțiilor de contencios administrativ ale tribunalelor în cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe, dar nu conține o normă de trimitere coerentă și unitară la Legea contenciosului administrativ, cu respectarea cerințelor Legii nr. 24/2000.

56. Cu totul diferită este însă abordarea legiuitorului în cazul încetării raportului de serviciu al funcționarului public, situație în care norma de trimitere prevăzută la art. 106 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 nu ridică probleme de interpretare, prevăzând că: „În cazul în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, precum și plata de către autoritatea sau instituția publică emitentă a actului administrativ a unei despăgubiri egale cu salariile indexate, majorate și recalulate, și cu celelalte drepturi de care ar fi beneficiat funcționarul public”.

57. Pentru actele administrative privind modificarea ori suspendarea raportului de serviciu al funcționarului public,

Legea nr. 188/1999 nu face nicio referire la calea de atac în instanță, dar natura lor juridică, faptul că angajatorul emite un act administrativ, precum și norma de competență cuprinsă în art. 109 și lipsa unor prevederi speciale, derogatorii, oferă argumente suficiente în favoarea concluziei că acele acte sunt supuse controlului instanței de contencios administrativ, potrivit regulilor de drept comun în materie, statuate de Legea nr. 554/2004.

58. Revenind la litigiile funcționarilor publici ce vizează drepturi salariale, se reține că, potrivit dispozițiilor art. 109 din Legea nr. 188/1999: „Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.”

59. De asemenea prezintă importanță prevederile art. 117 din Legea nr. 188/1999, potrivit cărora „Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legislației specifice funcției publice”.

60. Nu în ultimul rând, pentru soluționarea recursului în interesul legii supus analizei de față, este relevantă jurisprudența instanței supreme⁴, în care s-a reținut că sesizarea instanței de contencios administrativ are, ca premisă, vătămarea reclamantului care se produce fie prin actul administrativ al autorității publice, fie prin nesoluționarea de către aceasta, în termenul legal, a unei cereri, aspect ce reiese din prevederile art. 8 din Legea nr. 554/2004, care reglementează obiectul acțiunii judiciare și că de esența contenciosului administrativ este fie existența unui act administrativ a cărui anulare ori suspendare să se pretindă, fie nesoluționarea, de către o autoritate publică, în termenul legal, a unei cereri ori refuzul nejustificat de a o rezolva, manifestări sau omisiuni ale autorității publice prin care subiectul ce poate sesiza instanța de contencios administrativ se consideră vătămat într-un drept sau interes legitim.

61. Înalta Curte de Casație și Justiție⁵ a reținut, de asemenea — în cazul unor litigii de funcție publică, în care problemele de drept referitoare la stabilirea competenței materiale și funcționale a instanțelor de a soluționa anumite cauze rezulta din calificarea diferită a litigiilor ca fiind litigii de muncă sau litigii de contencios administrativ —, că, în cauzele analizate, pretenția concretă dedusă judecătii, obiect al cererii de chemare în judecată, consta în obligarea angajatorului, autoritate publică, la plata unor drepturi bănești aferente desfășurării activității în cadrul unor raporturi juridice de serviciu de către anumite categorii de persoane și că, în toate cazurile analizate, refuzul angajatorului, autoritate publică, nu se înfățișează ca obiect al acțiunii judiciare, în sensul art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 554/2004, ci are valoarea de cauză a acțiunii (*causa petendi*), competența generală a jurisdicției administrative fiind atrasă în temeiul art. 109 din Legea nr. 188/1999, iar nu în considerarea prevederilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. f) și i) și alin. (2) și art. 8 din Legea nr. 554/2004, chiar dacă una dintre părțile aflate în litigiu era o autoritate publică.

62. În acest context, legal și jurisprudențial, analiza hotărârilor judecătorești atașate sesizării, în cauza de față, denotă că problema de drept ivită în practica instanțelor judecătorești este circumscrisă doar acelor situații în care pretenția concretă dedusă judecătii, obiect al cererii de chemare în judecată, a constat în obligarea angajatorului, autoritate ori instituție publică, la plata unor drepturi bănești aferente

⁴ Completul competent să judece recursul în interesul legii — Decizia nr. 7 din 19 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 15 iunie 2018.

⁵ Completul competent să judece recursul în interesul legii — Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 28 iunie 2018.

desfășurării activității în cadrul unor raporturi juridice de serviciu, nefiind atacat actul administrativ prin care aceste drepturi au fost stabilite și în privința cărora, prin legile succesive de salarizare unitară și anuală a personalului plătit din fondurile publice, s-a stabilit o procedură prealabilă de contestare, la ordonatorul de credite.

63. Așadar, în acord cu cele reținute de Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018, se constată că în toate aceste litigii refuzul autorității publice, angajator, nu se înfățișează ca obiect al acțiunii judiciare, în sensul art. 8 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 554/2004, ci are valoarea de cauză a acțiunii.

64. Odată stabilită această caracteristică a litigiilor în cadrul cărora s-a ridicat problema de drept supusă dezlegării, apare evident că cea de-a doua orientare jurisprudențială, în care excepțiile de inadmisibilitate a acțiunilor au fost respinse, relevă o respectare strictă a limitelor investiției instanței din perspectiva obiectului cererii de chemare în judecată, fiind susținută, totodată, de argumente de interpretare logică și sistematică a legii.

65. Astfel, așa cum s-a arătat deja, reglementând regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și stat sau administrația publică locală, denumite raporturi de serviciu, art. 109 din Legea nr. 188/1999 prevede că sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului toate cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

66. Această normă are în vedere aspectele ce particularizează raportul de serviciu al funcționarului public față de raportul de muncă al salariatului, faptul că funcționarul public este purtător al puterii publice, pe care o exercită în limitele funcției sale, textul legal având ca obiect de reglementare exclusiv aspectul competenței materiale procesuale de soluționare a litigiilor rezultate din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, fără să facă trimitere la procedura și termenele prevăzute de Legea nr. 554/2004.

67. Atunci când a dorit să facă o asemenea trimitere în cadrul Legii nr. 188/1999, legiuitorul a concretizat-o printr-o normă expresă edictată în acest scop, ca în cazul prevederilor art. 106 alin. (1), care arătau că, în situația în care raportul de serviciu a încetat din motive pe care funcționarul public le consideră netemeinice sau nelegale, acesta poate cere instanței de contencios administrativ anularea actului administrativ prin care s-a constatat sau s-a dispus încetarea raportului de serviciu, *în condițiile și termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.*

68. Așa cum s-a arătat însă problema de drept care formează obiectul recursului în interesul legii supus soluționării,

73. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 514 din același cod,

în cauza de față, nu vizează acțiuni îndreptate împotriva unor acte administrative emise în derularea raporturilor de serviciu, ci acțiuni directe, prin care funcționarii publici solicită obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate prin actele administrative de stabilire a salariilor de bază, precum și la plata retroactivă a unor diferențe salariale nerecunoscute de angajator.

69. Din această perspectivă prezintă importanță prevederile art. 117 din Legea nr. 188/1999, care dispun completarea acestei legi cu prevederile legislației muncii, precum și vocația Codului muncii, consfințită de art. 1 alin. (2) și art. 278 alin. (2) din cod, de a constitui dreptul comun aplicabil tuturor raporturilor de muncă, inclusiv celor neîntemeiate pe un contract individual de muncă, reglementate în legi speciale, în măsura în care reglementările speciale nu sunt complete și aplicarea lor nu este incompatibilă cu specificul raporturilor de muncă respective.

70. Relevantă este, de asemenea, și definiția pe care art. 1 lit. p) din Legea nr. 62/2011 o dă conflictelor individuale de muncă, categorie în care include și conflictele de muncă ce au ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații care decurg din raporturile de serviciu ale funcționarilor publici în legătură cu plata unor despăgubiri pentru acoperirea prejudiciilor cauzate de părți prin neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor stabilite prin raportul de serviciu.

71. Or, se observă, pe de o parte, că Legea nr. 188/1999 nu conține dispoziții speciale, derogatorii de la prevederile Codului muncii și Legea nr. 62/2011 sub aspectul condițiilor și termenelor în care funcționarii publici pot sesiza cu acțiuni directe instanțele de contencios administrativ pentru a obține obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale și că, pe de altă parte, completarea, în această privință, cu dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, care prevăd posibilitatea formulării acțiunilor directe într-un termen de prescripție de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat, nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor juridice de muncă ale funcționarilor publici.

72. În raport cu aceste argumente, urmează a fi admis recursul în interesul legii și a se stabili că, în litigiile de funcție publică vizând obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ ori actul respectiv nu a fost comunicat funcționarului public, acesta se poate adresa direct instanței de contencios administrativ, fără a fi necesar ca anterior sesizării instanței să fi solicitat angajatorului acordarea aceluiași drepturi.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov.

În litigiile de funcție publică vizând obligarea angajatorului la plata unor drepturi salariale neacordate, precum și atunci când angajatorul nu a emis un act administrativ ori actul respectiv nu a fost comunicat funcționarului public, acesta se poate adresa direct instanței de contencios administrativ, fără a fi necesar ca anterior sesizării instanței să fi solicitat angajatorului acordarea aceluiași drepturi.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 14 septembrie 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Aurel Segărceanu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru aprobarea Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (1), art. 12 alin. (1) și (3) și ale art. 14 alin. (2) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. XXII alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, având în vedere Avizul Ministerului Finanțelor Publice comunicat prin Adresa nr. 897.580/8.12.2020,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Procedura de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, conform cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul

fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Vlad Ștefan Stoica

București, 9 decembrie 2020.

Nr. 1.212.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

ARTICOLUL 1

Sfera de aplicare

(1) Prezenta procedură se aplică obligațiilor bugetare administrate de Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM).

(2) Prin *obligații bugetare administrate de ANCOM* se înțelege obligațiile bugetare principale reprezentând tarif de monitorizare, tarif de utilizare a spectrului, tarif de utilizare a resurselor de numerotație, contribuție pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, amendă administrativă, alte sume datorate bugetului ANCOM, precum și obligațiile accesorii aferente acestora, după caz.

(3) Debitorii care pot beneficia de facilitățile prevăzute în prezenta procedură sunt toate categoriile de debitori, cum ar fi persoane fizice sau juridice, indiferent de forma de proprietate, asocieri și alte entități fără personalitate juridică, persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, unități administrativ-teritoriale sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiului București ori instituții publice care, la data de 31 martie 2020 inclusiv, figurează în evidențele ANCOM cu obligații bugetare principale restante sau numai cu obligații de plată accesorii restante aferente obligațiilor bugetare principale stinse până la această dată, dacă accesoriile nu au fost stinse până la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, denumită în continuare *ordonanță*, respectiv până la data de 14 mai 2020.

(4) În categoria debitorilor prevăzuți la alin. (3) se includ și următorii debitori:

- a) debitorii declarați insolvari, potrivit legii;
- b) persoanele cărora li s-a stabilit răspunderea solidară potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare (*Codul de procedură fiscală*), sau răspunderea potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, sau potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, pentru obligațiile bugetare aferente perioadei anterioare datei de 31 martie 2020 inclusiv, indiferent de data emiterii deciziei de atragere a răspunderii sau a rămânerii definitive a hotărârii judecătorești de atragere a răspunderii;
- c) debitorii aflați în procedura insolvenței ori aflați în dizolvare, potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) În sensul prezentei proceduri, prin *obligații bugetare principale restante la 31 martie 2020 inclusiv* se înțelege obligațiile bugetare datorate bugetului ANCOM pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată până la data de 31 martie 2020 inclusiv.

(6) Obligațiile bugetare accesorii ce urmează a fi anulate sunt cele calculate de către ANCOM.

ARTICOLUL 2

Obiectul facilităților fiscale

(1) În baza ordonanței, ANCOM acordă următoarele facilități fiscale:

- a) amânarea la plată a obligațiilor de plată accesorii reprezentate de dobânzi, penalități de întârziere sau alte

accesorii rămase nestinse la data emiterii „Situației privind debitele restante datorate bugetului ANCOM”, până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, în cazul nedepunerii acestei cereri, pentru fiecare debitor care notifică ANCOM conform art. XIII alin. (1) din ordonanță;

b) anularea obligațiilor de plată accesorii reprezentate de dobânzi, penalități de întârziere sau alte accesorii.

(2) Obligațiile de plată accesorii reprezentate de dobânzi, penalități de întârziere sau alte accesorii care pot face obiectul facilităților fiscale prevăzute la alin. (1) sunt aferente:

a) obligațiilor bugetare principale restante la 31 martie 2020 inclusiv, astfel cum sunt definite la art. 1 alin. (6);

b) obligațiilor bugetare principale cu termene de plată până la 31 martie 2020 inclusiv și stinse până la această dată.

ARTICOLUL 3

Procedura de acordare a amânării la plată

(1) Debitorii își exprimă intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii potrivit ordonanței, prin depunerea unei „Notificări privind intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură, la registratura ANCOM sau prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ori transmisă prin poșta electronică la adresa registraturaonline@ancom.ro.

(2) După primirea notificării prevăzute la alin. (1), ANCOM procedează la efectuarea stingerilor, compensărilor și oricăror altor operațiuni necesare în vederea stabilirii cu certitudine a obligațiilor bugetare ce constituie condiție pentru acordarea facilității potrivit art. IX și XI din ordonanță.

(3) După depunerea notificării, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia, ANCOM emite și comunică debitorului „Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi, penalități de întârziere sau alte accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații” și „Situația debitelor restante aferente bugetului ANCOM”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură, care se eliberează pe baza datelor existente în evidența ANCOM.

(4) În cazul în care există neconcordanțe între sumele înscrise în „Situația debitelor restante aferente bugetului ANCOM” și evidența contabilă proprie a debitorului, debitorul poate solicita punerea de acord a acestora în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data comunicării „Situației debitelor restante aferente bugetului ANCOM”. După clarificarea neconcordanțelor, ANCOM întocmește în două exemplare „Procesul-verbal de punere de acord”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta procedură, precum și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii și noua „Situație privind debitele restante datorate bugetului ANCOM”.

(5) După întocmirea procesului-verbal de punere de acord sau în cazul în care debitorul nu solicită clarificarea neconcordanțelor în termenul prevăzut la alin. (4), ANCOM emite „Decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM”, prevăzută în anexa nr. 4 la prezenta procedură, precum și „Adresa de suspendare temporară, totală sau parțială, a indisponibilizării conturilor” sau „Adresa de suspendare temporară, totală sau parțială, a indisponibilizării reținerilor”, după caz, adresată instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare și/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului, ori, după caz, „Înștiințarea de respingere a notificării”, prevăzută în anexa nr. 5 la prezenta procedură, dacă debitorul nu se

încadrează în niciuna dintre ipotezele reglementate de prevederile art. IX și XI din ordonanță.

(6) Notificările depuse anterior publicării prezentei proceduri în Monitorul Oficial al României, Partea I, se soluționează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data publicării.

(7) Notificarea depusă în condițiile alin. (1) va cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) datele de identificare a debitorului: denumirea/numele și prenumele acestuia, a/ale reprezentantului legal, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală, numărul de telefon/fax al acestora, adresa de e-mail;

b) obiectul notificării, respectiv intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii prevăzute la art. 2 alin. (2), cu precizarea exactă a prevederilor legale în care debitorul consideră că se încadrează;

c) data și semnătura debitorului/reprezentantului legal.

(8) De la data emiterii deciziei de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii, pentru obligațiile de plată accesorii care fac obiectul amânării la plată:

a) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită;

b) nu se efectuează stingerea până la data soluționării cererii de anulare a accesoriilor sau până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, după caz.

(9) În situația în care pe perioada amânării la plată se emite decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii care cuprinde obligații de plată accesorii prevăzute la art. 2 alin. (2), ANCOM emite, odată cu această decizie, și „Decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM”, prevăzută în anexa nr. 6 la prezenta procedură, prevederile alin. (3), (4) și (8) aplicându-se în mod corespunzător ori de câte ori este cazul. Decizia de modificare a deciziei de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii înlocuiește decizia emisă anterior. Amânarea la plată a obligațiilor accesorii se acordă în baza notificării inițiale.

(10) În cazul în care, ulterior emiterii deciziilor de amânare la plată a obligațiilor accesorii, se constată erori în conținutul acestora, pe baza documentelor care atestă această situație, ANCOM emite decizie de modificare a deciziei de amânare la plată a obligațiilor accesorii.

(11) În situația în care debitorul nu depune cererea de anulare a accesoriilor până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv, ANCOM emite și comunică „Decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM”, prevăzută în anexa nr. 7 la prezenta procedură.

(12) Notificarea privind intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii nu este obligatorie, ci are drept scop obținerea efectelor prevăzute la alin. (8).

ARTICOLUL 4

Procedura de acordare a anulării obligațiilor de plată accesorii

(1) Anularea obligațiilor de plată accesorii se solicită de către debitori, inclusiv de către cei care au notificat ANCOM conform art. 3 alin. (1), în baza unei „Cereri de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 8 la prezenta procedură, depusă la registratura ANCOM sau comunicată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, ori transmisă prin poșta electronică la adresa registraturaonline@ancom.ro. Cererea poate fi depusă după îndeplinirea condițiilor de acordare a anulării, dar nu mai târziu de 15 decembrie 2020 inclusiv.

(2) Procedura vizează anularea tuturor accesoriilor prevăzute la art. IX și XI din ordonanță.

(3) Condițiile de anulare a accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale datorate bugetului ANCOM restante la data de 31 martie 2020 inclusiv sunt următoarele:

a) toate obligațiile bugetare principale restante la 31 martie 2020 inclusiv se sting prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la data depunerii cererii de anulare a accesoriilor inclusiv;

b) sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 toate obligațiile bugetare principale și accesorii administrate de ANCOM, cu termene de plată cuprinse între data de 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor;

c) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit. a) și b), dar nu mai târziu de 15 decembrie 2020 inclusiv, sub sancțiunea decăderii.

(4) În aplicarea prevederilor art. XI din ordonanță, obligațiile de plată accesorii ce pot face obiectul anulării sunt, în mod cumulativ:

a) aferente obligațiilor bugetare principale al căror termen de prescripție a dreptului de a cere executarea silită conform Codului de procedură fiscală nu s-a împlinit;

b) datorate și nestinse la data de 31 martie 2020 inclusiv.

(5) Condițiile de anulare a accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 și stinse până la această dată sunt următoarele:

a) sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015 toate obligațiile bugetare principale și accesorii administrate de ANCOM, cu termene de plată cuprinse între data de 1 aprilie 2020 și data depunerii cererii de anulare a accesoriilor;

b) debitorul depune cererea de anulare a accesoriilor după îndeplinirea în mod corespunzător a condiției prevăzute la lit. a), dar nu mai târziu de 15 decembrie 2020 inclusiv, sub sancțiunea decăderii.

(6) Debitorii care au obligații de plată stabilite în acte administrative a căror executare este suspendată, în condițiile legii, la data de 31 martie 2020 inclusiv, ale căror efecte nu au încetat și care intenționează să beneficieze de anularea obligațiilor de plată accesorii potrivit cap. II din ordonanță vor face mențiuni cu privire la renunțarea la efectele suspendării actului administrativ fiscal în notificarea și/sau cererea de anulare a accesoriilor.

(7) Renunțarea la efectele suspendării executării silite are drept scop aplicarea dispozițiilor cap. II din ordonanță și nu dă dreptul ANCOM de a începe sau continua procedura de executare silită.

(8) Cererea de anulare a accesoriilor cuprinde cel puțin următoarele:

a) datele de identificare a debitorului: denumirea/numele și prenumele acestuia, a/ale reprezentantului legal, dacă este cazul, domiciliul fiscal, codul de identificare fiscală, numărul de telefon/fax al acestora, adresa de e-mail;

b) obiectul cererii, respectiv anularea obligațiilor de plată accesorii prevăzute la art. 2 alin. (2), cu precizarea facilităților solicitate, prevăzute la art. IX și XI din ordonanță;

c) data și semnătura debitorului/reprezentantului legal.

(9) În termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de anulare a accesoriilor, ANCOM:

a) analizează îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 4 alin. (3) sau (5), după caz;

b) emite și comunică, dacă este cazul, „Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații”, în vederea actualizării obligațiilor de plată accesorii ce pot face obiectul anulării;

c) reface evidența contabilă în situația în care au fost stinse obligații de plată accesorii ce pot face obiectul anulării;

d) emite „Decizia de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM”, prevăzută în anexa nr. 9 la

prezenta procedură, sau „Decizia de respingere a cererii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM”, prevăzută în anexa nr. 10 la prezenta procedură, după caz.

(10) Înainte de emiterea deciziei de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, ANCOM audiază debitorul, potrivit art. 9 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, ocazie cu care îi indică condițiile ce nu au fost îndeplinite.

(11) În situația în care au fost stinse obligații de plată accesorii începând cu data de 14 mai 2020, ce pot face obiectul anulării, se naște dreptul de restituire al debitorului, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală.

(12) Obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor bugetare principale prevăzute la art. 2 alin. (2) nu se restituie în situația în care acestea au fost stinse înainte de data de 14 mai 2020.

(13) Pentru debitorii care nu au notificat organul fiscal cu privire la intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii se aplică în mod corespunzător prevederile art. 165 din Codul de procedură fiscală cu privire la ordinea de stingere a obligațiilor fiscale, urmând ca obligațiile de plată accesorii să se restituie potrivit alin. (8).

(14) În cazul în care, ulterior emiterii deciziilor de anulare a obligațiilor de plată accesorii, se constată erori în conținutul acestora, pe baza documentelor care atestă această situație, ANCOM emite „Decizie de modificare a deciziei de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM”, prevăzută în anexa nr. 11 la prezenta procedură.

ARTICOLUL 5

Retragerea notificării/cererii de anulare a accesoriilor

(1) Notificarea depusă potrivit art. 3 poate fi retrasă de debitor oricând, prin depunerea în acest sens a unei cereri la ANCOM. ANCOM comunică debitorului „Decizia prin care se ia act de retragerea notificării și se desființează decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 12 la prezenta procedură.

(2) Cererea de anulare a accesoriilor poate fi retrasă de debitor oricând, prin depunerea în acest sens a unei cereri la ANCOM. Prin retragerea cererii, debitorul își menține dreptul de a depune o nouă cerere de anulare a accesoriilor, cu respectarea condițiilor prevăzute în acest sens de ordonanță.

ARTICOLUL 6

Dispoziții finale

(1) Deciziile prevăzute de prezenta procedură se emit de către ANCOM, în două exemplare, dintre care un exemplar se comunică debitorului, iar un exemplar se arhivează la dosarul acestuia.

(2) Aceste prevederi sunt aplicabile și înștiințării prevăzute la art. 3 alin. (5).

(3) În situația în care unui debitor i s-a comunicat o decizie de respingere a cererii de anulare a accesoriilor, iar ulterior îndeplinește condițiile prevăzute de ordonanța de urgență, acesta poate depune o nouă cerere de anulare a obligațiilor de plată accesorii până la data de 15 decembrie 2020 inclusiv.

(4) Prevederile prezentei proceduri se aplică în mod corespunzător și pentru notificările privind intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii ori cererile de anulare a obligațiilor de plată accesorii depuse după data de 14 mai 2020 și până la intrarea în vigoare a prezentei proceduri.

ARTICOLUL 7

Anexe

Anexele nr. 1—12 fac parte integrantă din prezenta procedură.

NOTIFICARE

privind intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale

A. Datele de identificare a debitorului

Codul de identificare fiscală/Codul de înregistrare fiscală/Codul unic de înregistrare

Denumirea/numele și prenumele

Domiciliul fiscal: județul/sectorul, localitatea, str. nr., bl.,

sc., ap.

Telefon, fax e-mail

B. Datele de identificare a reprezentantului legal

Numele și prenumele

Adresa

C. Obiectul notificării

Intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii (dobânzi, penalități de întârziere, orice alte obligații de plată accesorii) conform prevederilor cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale (denumită în continuare *ordonanță*):

	Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare restante la data de 31 martie 2020 (art. XVIII coroborat cu art. IX din ordonanță)
	Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 și stinse până la această dată (art. XVIII coroborat cu art. XI din ordonanță)

D. Renunțarea la efectele suspendării actului administrativ fiscal

Număr document suspendare	
Data document suspendare	
Denumirea obligației bugetare	Suma (lei)
.....	
.....	

E. Anularea obligațiilor în cazul persoanelor pentru care s-a atras răspunderea potrivit legii

Datele de identificare a debitorului principal

Codul de identificare fiscală	
Denumirea/Numele și prenumele	
Cuantumul obligațiilor bugetare pentru care a fost atrasă răspunderea (lei)	

Semnătura

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

SITUAȚIA
debitelor restante aferente bugetului ANCOM

nr. /data

Ca urmare a Notificării nr. din data de, se certifică prin prezenta că:

Denumirea/numele și prenumele

Codul de identificare fiscală/Codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare

Domiciliul fiscal: județul, localitatea, sectorul, str.

nr., bl., sc., et., ap.

Obligații bugetare administrate de ANCOM

Sus-numitul debitor figurează în evidențele ANCOM cu următoarele obligații bugetare, restante la data eliberării prezentei:

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Debit	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
.....					
Total general					

din care:

CAPITOLUL I

Obligațiile bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 inclusiv, precum și obligațiile accesorii aferente, rămase nestinse la data eliberării prezentei situații, conform art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale (ordonanță)

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Debit	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4	5
1.					
2.					
.....					
Total general					

CAPITOLUL II

Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile, rămase nestinse la data eliberării prezentei situații, aferente obligațiilor bugetare principale cu termene de plată până la 31 martie 2020 inclusiv și stinse până la această dată, conform art. XI din ordonanță

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

CAPITOLUL III

Obligații bugetare cu termene de plată cuprinse între 1.04.2020 și data eliberării prezentei situații, rămase nestinse la data eliberării situației

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

.....

.....

Prezenta situație se eliberează în vederea stabilirii obligațiilor bugetare ce pot forma obiect al amânării la plată a obligațiilor accesorii în conformitate cu prevederile cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

ANEXA Nr. 3
la procedură

PROCES-VERBAL DE PUNERE DE ACORD

încheiat astăzi,/...../....., la sediul

Subsemnatul(a),, având funcția de în cadrul Serviciului/Biroului/Compartimentului, am procedat la clarificarea neconcordanțelor existente între evidența debitorului și sumele înscrise în Situația debitelor restante aferente bugetului ANCOM. Drept urmare, am constatat că figurează în evidența ANCOM cu următoarele obligații accesorii ce pot face obiectul facilităților prevăzute de cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, conform Situației debitelor restante aferente bugetului ANCOM nr. din data de

Alte mențiuni:

Obiecțiile debitorului:

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

Debitor,

.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

.....

.....

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

DECIZIE
de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM

Datele de identificare a debitorului	Datele de identificare a reprezentantului legal
Denumirea/Numele și prenumele	Numele și prenumele
Adresa	Adresa
Codul de identificare fiscală	Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art. XIII alin. (5) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și ale Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020, luând în considerare motivele de fapt

având în vedere Notificarea nr. din data de, înregistrată la ANCOM cu nr. din data de

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, se acordă amânarea la plată a obligațiilor accesorii aferente obligațiilor principale bugetare prevăzute la art. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020, în sumă totală de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

Prezenta decizie se comunicăși produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
.....

Avizat
Conducătorul compartimentului financiar-contabil,
.....

Întocmit/Data
.....

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

ÎNȘTIINȚARE DE RESPINGERE A NOTIFICĂRII

Datele de identificare a debitorului
Denumirea/Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a reprezentantului legal
Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și ale Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020,

având în vedere Notificarea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la ANCOM cu nr. din data de,

luând în considerare că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, se respinge notificarea privind intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii.

Motivele de fapt pentru care se respinge notificarea depusă de dumneavoastră:

Temeiul de drept:

Mențiuni privind audierea debitorului:

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Avizat,

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

DECIZIE**de modificare a deciziei de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM**

Datele de identificare a debitorului
Denumirea/Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a reprezentantului legal
Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

În temeiul Procedurii de anulare a obligațiilor de plată datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020,

luând în considerare motivele de fapt,

vă comunicăm că Decizia de amânare la plată a obligațiilor accesorii nr. din data de se modifică după cum urmează:

se acordă amânarea la plată a obligațiilor accesorii, aferente obligațiilor bugetare principale prevăzute la art. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, în sumă totală de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

Prezenta decizie înlocuiește Decizia nr.

Prezenta decizie se comunică și produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,
.....

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

*ANEXA Nr. 7
la procedură*

DECIZIE

de pierdere a valabilității amânării la plată a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM

Datele de identificare a debitorului
Denumirea/Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a reprezentantului legal
Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și ale Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020,

vă comunicăm că amânarea la plată, aprobată prin Decizia de amânare la plată a obligațiilor accesorii datorate bugetului ANCOM nr. din data de, și-a pierdut valabilitatea, începând cu data de

Suma rămasă de plată din amânare este în cuantum de lei.

Motivul de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității amânării la plată a obligațiilor accesorii:

Temeiul de drept:

Consecințele pierderii valabilității amânării la plată a obligațiilor accesorii:

Mențiuni privind audierea debitorului:

Prezenta decizie se comunică și produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,
.....

București,

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

C E R E R E

de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale

A. Datele de identificare a debitorului

Codul de identificare fiscală/Codul de înregistrare fiscală/Codul unic de înregistrare

Denumirea/Numele și prenumele

Domiciliul fiscal: județul/sectorul, localitatea, str. nr., bl., sc., ap.

Telefon, fax e-mail

B. Datele de identificare a reprezentantului legal

Numele și prenumele

Adresa

C. Obiectul cererii

Anularea obligațiilor de plată accesorii (dobânzi, penalități de întârziere, orice alte obligații de plată accesorii) conform prevederilor cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale (denumită în continuare *ordonanță*):

	Anularea accesoriilor aferente obligațiilor fiscale bugetare restante la data de 31 martie 2020 (art. IX din ordonanță)
	Anularea accesoriilor aferente obligațiilor bugetare principale cu scadențe anterioare datei de 31 martie 2020 și stinse până la această dată (art. XI din ordonanță)

D. Renunțarea la efectele suspendării actului administrativ fiscal

Număr document suspendare	
Data document suspendare	
Denumirea obligației bugetare	Suma (lei)
.....	
.....	

E. Anularea obligațiilor accesorii în cazul persoanelor pentru care s-a atras răspunderea potrivit legii

Datele de identificare a debitorului principal

Codul de identificare fiscală		
Denumirea/Numele și prenumele		
Cuantumul obligațiilor bugetare pentru care a fost atrasă răspunderea (lei)		

Semnătura

.....

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

DECIZIE
de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM

Datele de identificare a debitorului
Denumirea/Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

Datele de identificare a reprezentantului legal
Numele și prenumele
Adresa
Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor art. XV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și ale Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020,

având în vedere motivele de fapt,

luând în considerare că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale,

se acordă anularea obligațiilor de plată accesorii aferente obligațiilor bugetare principale datorate bugetului ANCOM prevăzute la art. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, în sumă totală de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

Prezenta decizie se comunică și produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,
.....

.....

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

DECIZIE**de respingere a cererii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM**

Datele de identificare a debitorului	Datele de identificare a reprezentantului legal
Denumirea/Numele și prenumele	Numele și prenumele
Adresa	Adresa
Codul de identificare fiscală	Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale și ale Procedurii de anulare a obligațiilor de plată datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020, având în vedere Cererea dumneavoastră nr. din data de, înregistrată la ANCOM cu nr. din data de,

luând în considerare că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de cap. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, se respinge cererea de anulare a obligațiilor de plată accesorii.

Motivele de fapt pentru care se respinge cererea de anulare a obligațiilor accesorii:

Temeiul de drept:

Mențiuni privind audierea debitorului:

Prezenta decizie se comunică și produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Avizat
Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

Întocmit/Data

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

DECIZIE**de modificare a deciziei de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM**

Datele de identificare a debitorului	Datele de identificare a reprezentantului legal
Denumirea/Numele și prenumele	Numele și prenumele.....
Adresa	Adresa
Codul de identificare fiscală	Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor Procedurii de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020,

având în vedere motivele de fapt, vă comunicăm că Decizia de anulare a obligațiilor de plată accesorii datorate bugetului ANCOM nr. din data de se modifică după cum urmează:

se acordă anularea la plată a obligațiilor de plată accesorii aferente obligațiilor bugetare principale datorate bugetului ANCOM prevăzute la art. din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru instituirea unor măsuri fiscale, în sumă totală de lei, reprezentând:

Nr. crt.	Denumirea obligației bugetare	Dobânzi	Penalități de întârziere	Alte accesorii
0	1	2	3	4
1.				
2.				
.....				
Total general				

Prezenta decizie înlocuiește Decizia nr.

Prezenta decizie se comunică și produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

.....

.....

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

*ANEXA Nr. 12
la procedură*

DECIZIE

prin care se ia act de retragerea notificării și se desființează decizia de amânare la plată a obligațiilor de plată accesorii

Datele de identificare a debitorului

Datele de identificare a reprezentantului legal

Denumirea/Numele și prenumele

Numele și prenumele

Adresa

Adresa

Codul de identificare fiscală

Codul de identificare fiscală

În temeiul prevederilor Procedurii de anulare a obligațiilor de plată datorate bugetului Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 1.212/2020, și având în vedere Notificarea dumneavoastră nr. din data de prin care v-ați manifestat intenția de a beneficia de anularea obligațiilor de plată accesorii, înregistrată la ANCOM cu nr. din data de, precum și Cererea nr. din data de de retragere a notificării, înregistrată la ANCOM cu nr. din data de,

vă comunicăm că am luat act de retragerea notificării menționate mai sus, astfel că Decizia de amânare la plată a obligațiilor accesorii nr. din data de se desființează și nu mai produce efecte, începând cu data de

Prezenta decizie se comunică și produce efecte de la data comunicării acesteia, în condițiile art. 47 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare. Împotriva prezentului înscris cel interesat poate depune contestație la ANCOM în termen de 45 de zile de la data comunicării, în conformitate cu prevederile art. 268—270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

.....

Avizat

Întocmit/Data

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

.....

.....

Nr.

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)

REPUBLICĂRI

DECRETUL-LEGE Nr. 118/1990*)

privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri

Art. 1. — (1) Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de reprimare;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

e) a fost strămutată într-o altă localitate;

f) a participat în acțiuni de împotrivire cu arma în mână și de răsturnare prin forță a regimului comunist până la data de 31 decembrie 1964.

(2) De aceleași drepturi beneficiază și persoana care:

a) a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

(3) Fiecare an de detenție sau internare pentru situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se consideră ca vechime în muncă un an și șase luni.

(4) Perioadele prevăzute la alin. (1) lit. d) și e) constituie vechime în muncă, dacă persoanele în cauză fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

(5) Se consideră vechime în muncă și perioada în care o persoană aflată într-una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) nu s-a putut încadra ca urmare a unei invalidități de gradul I sau II

survenite în timpul în care s-a aflat în acea situație sau, ulterior, dacă dovedește că aceasta s-a produs din cauza ori în legătură cu persecuția la care a fost supusă.

(6) Perioadele prevăzute în prezentul articol constituie și vechime neîntreruptă în muncă și în aceeași unitate și intră în calculul acestor vechimi.

Art. 2. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1, încadrate în baza unui contract individual de muncă sau a unui raport de serviciu, pot continua activitatea după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limita de vârstă prevăzută de lege, pentru o perioadă de timp egală cu cea în care persoana respectivă a fost privată de libertate.

(2) Continuarea activității în condițiile prevăzute la alin. (1) se face la cerere, cu acordul angajatorului.

Art. 3. — (1) De prevederile art. 1 beneficiază și persoanele care au decizii de pensionare.

(2) În cazul celor decedați, urmașii acestora au dreptul la pensie de urmaș în condițiile legii, cu luarea în calcul a vechimilor stabilite potrivit prezentului decret-lege.

Art. 4. — (1) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b), e) și f) și alin. (2) au dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei pentru fiecare an de detenție, strămutare în alte localități, deportare în străinătate sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(2) Persoanele care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. c) și d) au dreptul la o indemnizație lunară de 350 lei pentru fiecare an de internare abuzivă în spitalele de psihiatrie sau de domiciliu obligatoriu, indiferent dacă sunt sau nu sunt pensionate.

(3) În funcție de evoluția prețurilor și a tarifelor, indemnizațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se actualizează prin hotărâre a Guvernului, odată cu indexările aplicate pensiilor și celorlalte drepturi de asigurări sociale de stat.

*) Republicat în temeiul art. III din Legea nr. 232/2020 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 5 noiembrie 2020, dându-se textelor o nouă numerotare.

Decretul-lege nr. 118/1990 a mai fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 631 din 23 septembrie 2009, iar ulterior a mai fost modificat și completat prin:

— Legea nr. 127/2013 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 29 aprilie 2013;

— Legea nr. 69/2015 pentru modificarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 3 aprilie 2015;

— Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 159/2019 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 26 iulie 2019;

— Legea nr. 211/2019 pentru modificarea art. 12 alin. (3) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 12 noiembrie 2019;

— Legea nr. 117/2020 pentru modificarea alin. (2) al art. 4 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 605 din 9 iulie 2020;

— Legea nr. 130/2020 pentru completarea art. 5 din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 15 iulie 2020.

Art. 5. — (1) Soțul/Soția celui decedat în luptele cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești ori decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, deportați, prizonieri sau cărora li s-a stabilit domiciliu obligatoriu, are dreptul la o indemnizație lunară de 700 lei, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(2) De aceleași drepturi beneficiază soțul (soția) celui decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare, din prizonierat sau după încetarea măsurii de stabilire a domiciliului obligatoriu, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(3) Beneficiază de indemnizația prevăzută la alin. (1) și soțul (soția) celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit (nevoită) să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier, strămutat sau căruia i s-a stabilit domiciliu obligatoriu, dacă nu s-a recăsătorit și dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia.

(4) Copilul celui decedat, dispărut sau exterminat în timpul luptelor cu organele de represiune comunistă, în răscoale țărănești, în timpul detenției, internării abuzive în spitale de psihiatrie, în timpul aplicării măsurii domiciliului obligatoriu, strămutării, deportării sau prizonieratului are dreptul la o indemnizație lunară de 500 lei.

(5) De prevederile alin. (6)—(9) beneficiază în mod corespunzător și copilul celui decedat după eliberarea din detenție, internare abuzivă în spitale de psihiatrie, după ridicarea măsurii domiciliului obligatoriu, strămutare, deportare sau prizonierat, în situația în care părintele său, deși ar fi avut dreptul, nu a beneficiat de prevederile prezentului decret-lege.

(6) Copilul minor la data la care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), precum și copilul născut în perioada în care unul sau ambii părinți s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în același quantum cu indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(7) Copilul născut după încetarea situațiilor prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) are dreptul la o indemnizație lunară în quantum de 50% din indemnizația de care ar fi beneficiat părintele său decedat, stabilită conform prevederilor art. 4 la data depunerii cererii de către copil.

(8) Copilul care s-a aflat atât în una dintre situațiile prevăzute la alin. (4)—(7), cât și în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) beneficiază de indemnizația al cărei quantum este mai mare.

(9) La stabilirea indemnizației prevăzute la alin. (4), (5), (6) sau (7), în situația în care ambii părinți ai copilului s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), copilul are dreptul la indemnizația al cărei quantum este mai mare.

Art. 6. — Persoanele care s-au aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) nu pot beneficia și de drepturile prevăzute la art. 5 alin. (1), (2) și (3).

Art. 7. — (1) Indemnizațiile lunare acordate în baza prezentului decret-lege nu afectează plafoanele de venituri în funcție de care se stabilesc chiriile pentru locuințele din fondul locativ de stat, bursele pentru elevi și studenți și ajutoarele sociale.

(2) Indemnizațiile acordate în baza prezentului decret-lege sunt neimpozabile, nu se iau în calcul la stabilirea altor drepturi potrivit legii și se pot cumula cu orice categorie de pensie.

Art. 8. — (1) Persoanele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 pot fi scutite de la plata impozitelor și taxelor locale, prin hotărâre a consiliului local.

(2) De asemenea, persoanele aflate în una dintre situațiile prevăzute la art. 1 vor beneficia de următoarele drepturi:

a) asistență medicală și medicamente, în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor;

b) transport urban gratuit cu mijloacele de transport în comun aparținând societăților cu capital de stat sau privat (autobuz, troleibuz, tramvai, metrou); în cazul societăților cu capital privat, costul abonamentelor de transport se decontează integral de la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază domiciliază beneficiarul;

c) douăsprezece călătorii gratuite, anual, pe calea ferată română, cu clasa I, pe toate categoriile de trenuri de persoane, cu mijloace de transport auto sau cu mijloace de transport fluviale, după caz, la alegere, folosirea acestora fiind posibilă și de către însoțitori, membri de familie, în cadrul numărului de călători stabilit pentru titular;

d) un bilet pe an, gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică;

e) în cadrul numărului de călătorii stabilit pentru titulari conform lit. b) și c), aceștia le pot folosi și pentru însoțitori. Tichetele de călătorie gratuite pot fi ridicate și utilizate și de către soțul/soția sau de către alte persoane mandatate de titulari să le reprezinte interesele, pe bază de împuternicire cu dată certă, însoțită de o copie a actului de identitate al titularului tichetului, nefiind necesară prezența titularului la momentul realizării călătoriei;

f) scutire de plata taxelor de abonament pentru radio și televizor;

g) prioritate la instalarea unui post telefonic, precum și scutire de plata taxei de abonament;

h) acordarea la cerere, cu titlu gratuit, a unui loc de veci.

(3) De drepturile prevăzute la alin. (1) și (2) beneficiază și persoanele prevăzute la art. 5.

Art. 9. — Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază de:

a) prioritate la repartizarea de către consiliile locale a unei locuințe din fondul locativ de stat;

b) prioritate la acordarea, prin unitățile CEC Bank, de credite avantajoase pentru cumpărarea, construirea sau repararea de locuințe proprietate personală; acordarea creditului se va face în condițiile prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Prevederile art. 1—9 se aplică, după caz, de către conducerea unităților la care sunt încadrați cei în cauză, de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București sau de către consiliile locale.

Art. 11. — Persoanele care fac dovada, prin hotărâre judecătorească de constatare, că nu au putut să își exercite profesia sau, după caz, ocupația pe perioada în care au fost persecutate sau urmărite din motive politice beneficiază de vechime în muncă pe perioada în care s-au aflat în atare situație.

Art. 12. — (1) Beneficiază de prevederile prezentului decret-lege și cetățenii români cu domiciliul în străinătate.

(2) Drepturile persoanelor prevăzute la alin. (1) se plătesc titularului sau mandatarului desemnat de acesta prin procură specială pentru încasarea drepturilor respective sau, la cererea titularului, se depun în contul personal deschis la CEC Bank sau la o altă instituție bancară cu care Ministerul Muncii și Protecției Sociale a încheiat în acest sens convenție.

Art. 13. — (1) Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face de către persoanele interesate cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.

(2) Stabilirea calității de beneficiar și a indemnizației lunare în condițiile prezentului decret-lege se face de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București.

(3) Pentru stabilirea situațiilor prevăzute la art. 1 și 5 se înființează, în cadrul fiecărei agenții județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, o comisie alcătuită din directorul executiv al agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în calitate de președinte, și 4 membri, din care un membru desemnat de casa teritorială sau sectorială de pensii. Unul dintre membrii comisiei trebuie să aibă studii juridice.

(4) Membrii comisiei, precum și președintele acesteia beneficiază de o indemnizație lunară de 150 lei. Plata indemnizațiilor pentru membrii comisiei se face de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, din bugetul de stat.

(5) Comisia prevăzută la alin. (3) lucrează în prezența a două treimi din numărul persoanelor care o alcătuiesc și propune, cu acordul majorității membrilor prezenți, admiterea sau respingerea cererii. Acordarea drepturilor sau respingerea cererii se stabilește prin decizie a directorului executiv al agenției județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București.

(6) În cadrul analizării cererilor referitoare la stabilirea drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege, comisia prevăzută la alin. (3) poate solicita sprijinul Asociației Foștilor Deținuți Politici din România, precum și al caselor teritoriale sau sectoriale de pensii, după caz.

(7) Agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București sunt obligate să se pronunțe asupra cererii de stabilire a calității de beneficiar și a indemnizației lunare prevăzute de prezentul decret-lege, în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării cererii, printr-o decizie motivată.

(8) Împotriva deciziei persoana interesată poate face contestație la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Hotărârea tribunalului este definitivă. Contestațiile sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(9) O copie a cererii de acordare a drepturilor, însoțită de un exemplar al deciziei de stabilire a calității de beneficiar și a indemnizației lunare conform prevederilor prezentului decret-lege, va fi transmisă de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în termen de maximum 10 zile de la soluționare, casei teritoriale de pensii

sau casei sectoriale de pensii în raza căreia domiciliază persoana beneficiară.

(10) Plata indemnizațiilor prevăzute la art. 4 și 5, precum și acordarea drepturilor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. b), c), d), e) și g) se fac de către casa teritorială sau sectorială de pensii în raza căreia domiciliază persoana beneficiară sau, după caz, de către casa de pensii sectorială competentă.

Art. 14. — Prevederile prezentului decret-lege nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau celor în cazul cărora s-a dovedit că au desfășurat o activitate fascistă și/sau legionară în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, precum și copiilor acestora.

Art. 15. — (1) Agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în baza sesizărilor primite sau din proprie inițiativă, vor verifica legalitatea drepturilor acordate beneficiarilor prezentului decret-lege.

(2) În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale, se emite decizie de revizuire.

(3) Împotriva deciziei de revizuire emise în condițiile alin. (1) și (2) persoana interesată poate introduce contestație, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul în care calitatea de beneficiar al prezentului decret-lege a fost stabilită prin hotărâre judecătorească, iar ulterior acestei hotărâri se constată încălcări ale prevederilor legale, agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București se vor adresa instanței competente pentru retragerea calității de beneficiar.

Art. 16. — Consiliile locale ale municipiilor pe raza cărora funcționează filiale sau subfiliale ale asociațiilor foștilor deținuți politici și/sau ale deportaților ori sediile centrale ale acestora pot atribui spații corespunzătoare cu scutire de la plata impozitelor, taxelor și chirilor pe perioada existenței acestora.

Art. 17. — Drepturile prevăzute în prezentul decret-lege se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare depunerii cererii și se suportă din bugetul de stat.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 232/2020 pentru modificarea și completarea Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 5 noiembrie 2020, care nu sunt încorporate în forma republicată a Decretului-lege nr. 118/1990 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — În anul 2020, termenul în care agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București sunt obligate să se pronunțe asupra cererii de stabilire a calității de beneficiar și a indemnizației lunare prevăzute de Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, este de 90 de zile de la data înregistrării cererii.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

